

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL IX

400

MIERCURI
23 IANUARIE 1974
12 PAGINI
2 LEI

„TRICOLORII” – DIN NOU LA DRUM!

Antrenorul naționalei, Valentin Stănescu, poartă (după cum se vede din această fotografie) cu desul optimismo pe drumul reconstrucției echipei reprezentative. Iată-l la Snagov, încadrat de doi din noii chemați la lot, arădeanul Kun (în stînga) și craioveanul Bolaci

Foto: S. BAKCSY

(Citiți în pagina a 6-a, un reportaj cu „tricolorii” înaintea plecării de azi, în Turcia)

- PROGRAMUL COMPLET AL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI A
- SPICUIRI DIN CALENDARUL INTERN ȘI INTERNAȚIONAL AL SEZONULUI DE PRIMĂVARĂ

- UN NOU OASPETE LA „INTERVIUL SĂPTĂMÎNII”: Rudolf COTORMANI, fostul internațional al echipei Ripensia Timișoara
- În continuarea analizelor turului, azi: SPORTUL STUDENȚESC, POLITEHNICA IAȘI, RAPID și PETROLUL
- REPORTAJE DE PREGĂTIRI DE LA DIVIZIONARELE A C.S.M. REȘIȚA, A.S.A. TG. MUREȘ și SPORT CLUB BACĂU
- În paginile externe: Un interesant interviu cu Alf Ramsey
- PANORAMIC MONDIAL
- NOI AMĂNUNTE DE LA TRAGEREA LA SORTI A GRUPELOR CAMPIONATULUI EUROPEI
- AȘII ARENELOR: cei mai buni fotbaliști în decursul deceniilor

Poate că pentru cititorii foarte tineri, numele lui Rudolf Cotormani nu spune aproape nimic. Pentru cei „între două vîrste”, acest nume se leagă de o frumoasă legendă, în care totul plutește, în lipsa unor date exacte. În sfîrșit, pentru spectatorii deceniului al IV-lea, Rudolf Cotormani nu este decît „fachirul” adică centrul half al echipei naționale și al Ripensiei.

Cotormani a debutat în echipa națională în anul 1932, la Linz, împotriva Austriei. A fost un debut fericit. În chiar primul minut de joc, tînărul centru half și-a văzut atacul deschizînd scorul, care avea să și pecetluiească, de altfel, victoria. De atunci, Cotormani a jucat — e adevărat, cu intermitențe — pînă în anul 1938, cînd și-a încheiat cariera internațională cu un nou rezultat bun, la Belgrad (1—1 cu Iugoslavia). Dacă amintim că pe parcursul celor șase ani Cotormani a figurat în echipa care a învins Iugoslavia la București, în cadrul Balcaniadei 1933 (5—0), și a participat la jocurile preliminare, plus cel cu Cehoslovacia, în turneul final al C.M. 1934, avem în față schița celui care a fost „fachirul” perioadei antebelice.

— Aveți în urmă, meștere Cotormani, o mare carieră sportivă. Vorbiți-ne puțin despre acele vremuri de demult.

— Nu sînt vremuri de demult. Totul e limpede, de parcă s-ar fi întîmplat ieri. Îmi amintesc, de pildă, de un frumos voiaj în Olanda, în anul 1933, pentru un lung turneu. Copiii de astăzi ar putea să ridice aînd că „acel frumos voiaj” a început cu o călătorie în ultima clasă a trenului, o călătorie pe bănci de lemn, care a durat trei nopți și două zile. Dar, credeți-mă, acea călătorie îngrozitoare — dacă o privești doar cu ochii oboseli — a fost unul dintre momentele cele mai frumoase ale vieții mele de fotbalist. Îmi aduc aminte, am ajuns pe la 10 dimineața și am aflat că seara, în noaptea, întîlnim selecționata orașului Haga, un fel de reprezentativă a Olandei. Cînd am aflat că jucăm în aceeași seară, am încercat să dormim imediat, dar a fost în zadar. Am apărut pe teren aproape amețiți. Am rezistat o repriză (1—1), dar, după pauză, a început „furtuna” și meciul l-am pierdut cu 2—7. Mă gîndesc acum că Milan, acum cîteva zile, o fi călătorit vreo trei nopți și două zile, ca să piardă cu 6—0.

— Ce s-a întîmplat după această primă înfrîngere?

— Turneul și-a continuat itinerariul. Peste două zile aveam să jucăm cu Ajax, care, ca și astăzi, era o echipă mai puternică decît naționala Olandei. Noi, însă, am apucat să dormim două nopți, și astfel Ripensia a reușit un 3—3 cu Ajax, adică un rezultat care nu prea se ține minte, dar care a însemnat foarte mult pentru fotbalul nostru. (Să ne amintim că, în 1924, naționala a înscasat un 6—0 în fața Olandei, la Paris). Am amintit asta ca să fixăm puțin valoarea Ripensiei, despre care se știe cîte ceva, dar nu prea exact. După jocul cu Ajax au urmat alte meciuri în compania echipelor mai slabe, dar tot din prima ligă, adică exact cum este și astăzi. Îmi aduc aminte că am bătut echipa Haarlem-ului cu 4—0. În celelalte meciuri, scorurile au fost aproximativ de aceleași proporții.

— Ce impresie v-a lăsat Olanda?

— O țară frumoasă. Ca și astăzi, — Olanda avea o formidabilă bază sportivă. Echipelor pe care le-am vizitat aveau cîte 7—8 terenuri de antrenament, cele mai multe gazonate, deși sînt 40 de ani de atunci. Cu toate acestea, Ripensia a făcut o figură foarte

— Spune-ți-ne ceva despre campionatul mondial din 1934...

— În preliminarii, am făcut un 2—2 cu Elveția. Meciul ar fi putut fi cîștigat cu 3 sau 4—0, deși Elveția avea vreo trei jucători (printre care Minelli), care jucaseră în selecționata Europei. Noi ne-am distrat un pic, după 2—0 pentru noi. Baratkî, care debuta în echipa națională, a vrut să arate elvețienilor tot ce știe. Și cînd vrei să arăți, cu tot dinadinsul, tot ce știi, reușești mai puțin, deoarece păcatul trufiei nu iartă în fotbal... Apoi am învins Iugoslavia, la București, cu 2—1. Astfel ne-am calificat pentru turneul final din Italia, unde aveam să pierdem, în fața Cehoslovaciei, cu 1—2, după un meci foarte bun, conducînd cu 1—0 în min. 60. În acel joc s-a comis o mare greșeală. Bindea, accidentat, a fost pus să joace în această stare și rezultatul n-a putut să fie decît aces-

— Pentru că ați adus vorba de nepoți, o întrebare cheie: cînd a fost fotbalul nostru mai bun?

— Eu nu vreau să fac o pledoarie pentru fotbalul vremii mele. Dar, nu pot să omit faptul că în perioada aceea cele mai puternice naționale din lume erau cele de prin apropierea noastră. Mă gîndesc la Austria, la Cehoslovacia, Ungaria și, în primul rînd, Italia. Asta era tot fotbalul lumii, știut fiind faptul că Anglia nu prea juca pe continent. Noi ne-am bătut cu tot ce avea lumea mai bun, adică am jucat cu echipele naționale și de club care reprezentau elita lumii. Trebuie să mărturisesc, însă, că cele patru echipe pomenite au fost cam întotdeauna un pic mai bune decît noi. Între cele patru „mari puteri” — să le zicem așa — ale fotbalului mondial 1930—1938, Italia se ridică deasupra, print-un plus de viteză. Vreau să adaug, însă, admi-

pierdut absolut inexplicabil cu Admira, la București. Această înconstanță, destul de rară în cazul Ripensiei, a fost și rămîne din păcate, un fel de lege în fotbalul nostru. Cred că numai prin eliminarea cauzelor înconstanței, adică a boemei fotbalistice, vom putea aspira și noi la mai mult.

— Ați avut în față adversari de mare clasă.

— Cred că i-am întîlnit pe cei mai mari centri înaintași ai istoriei fotbalului. Mă gîndesc la Sarosi, Sindelar, Bican. Dar nici ai noștri nu erau jucători de lepadat! Baratkî a fost un fotbalist de talie mondială. Și ce mîndru sînt cînd mă gîndesc că, într-o după amiază, pe Giulești, în timpul unui meci Rapid — Ripensia, cînd avem mînea la picior, iar în fața mea se aflau Baratkî și Auer, l-am auzit pe cel de-al doilea spunînd: „Atacă-l tu!” Era în această „pasare de sarcină” un mare compliment la adresa centrului half Cotormani. Dar pentru că a venit vorba de jucători mari, nu pot să-i uit pe coechipierii mei Bindea și Dobay. Într-o zi, la Budapesta, Ripensia a reușit un 3—3 cu Combinata Ferencvaros — Hungaria, care era, de fapt, naționala Ungariei. A doua zi am citit într-un ziar maghiar următoarea frază: „Dacă Bindea juca la noi, împotriva Italiei, la Paris, astăzi eram campioni mondiali”. (Era vorba de finala de la Paris a campionatului mondial între Italia și Ungaria, cîștigată de prima echipă cu 4—2).

— Ce puteți spune despre jucătorii de astăzi? Aveți vreun idol?

— Pînă anul trecut, idolul meu a fost feciorul meu care joacă la Jiul. Ce vrei, tatăl rămîne tată. Îmi place Dumitru, dar nu joacă deocamdată cu furia pe care ar impune-o calitățile lui. Uneori se complică în mărunțisuri. Încearcă să se și răzunce. Seamănă mult cu Pelschovschi. Trebuie să facă, însă, mai mult. Îmi place și Dinu. Îmi place că joacă la fel, indiferent de scor. Asta este lucrul care a lipsit cel mai mult fotbalului românesc. Duritatea asta indiferent de situație, care face ca echipa să nu tremure.

— Ce ziceți de Dobrin?

— Poet. Îi place prea mult fotbalul. Cînd îl vîd pe Dobrin astăzi, mă gîndesc la Baratkî, cel de acum 41 de ani, de la Berna. Dobrin a adunat parcă toate calitățile și defectele fotbalului nostru.

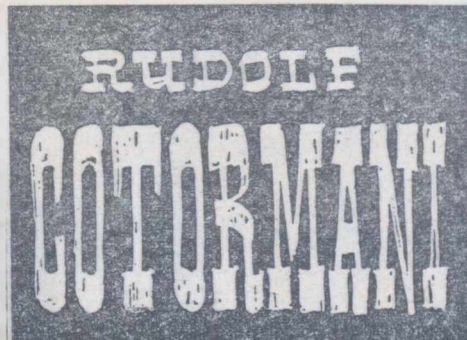
— Dar despre cei noi? Să zicem, Marcu...

— Bun băiat. Vitează mare. Totul pornește de la această calitate. Din păcate, nu joacă colectiv. Și dacă nu reușești să ajungi la concluzia că fotbalul e un joc colectiv, coechipierii se plictisesc de tine și te lasă.

— Ce credeți că trebuie făcut în fotbalul românesc?

— Povestea e veche. Sînt multe de făcut. Dar, înainte de toate, trebuie reabilitat jocul. Jocul adevărat. Aud, cu uimire, pe cei tineri, vorbind cu multă seninătate: „Îți spun eu cu precizie că meciul de duminică trecută a fost dat. Nu crezi? Ei, află de la mine că și cel de acum două duminici a fost cu mis-mas”. Cînd aud așa ceva, îmi dau seama că e greu să te gîndești serios la progresul fotbalului. Iată de ce trebuie să reabilităm jocul. Jocul adevărat!

Ioan CHIRILA

● NU VREAU SĂ FAC O PLEDOARIE PENTRU FOTBALUL VREMII MELE !...

● BARATKI A FOST UN JUCĂTOR DE TALIE MONDIALĂ.

● IMI PLACE DUMITRU, DAR NU JOACĂ DEOCAMDATĂ CU FURIA PE CARE AR IMPUNE-O CALITĂȚILE LUI.

● DOBRIN A ADUNAT PARCĂ TOATE CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE FOTBALULUI NOSTRU.

● ÎNAINTE DE TOATE TREBUIE SĂ REABILITĂM JOCUL ADEVĂRAT !...

„INCONSTANȚA RĂMÎNE, DIN PĂCATE, O LEGE ÎN FOTBALUL NOSTRU“

frumoasă. A fost un turneu reușit... Am avut timp să umblăm prin muzee. Am avut timp să primim marea. Țin minte, ca și astăzi, marea era fosforescentă, vremea era caldută. Dobay cucerise, ca mai întotdeauna, o fată frumoasă, și se plimba pe plajă. Fata își lăsase bicicleta sprijinită de un copac. Ca să ne distrăm, i-am ascuns-o. Cînd s-au întors cei doi, fata n-a părut deloc îngrijorată. Doar ne-a zîmbit. „Știu că mi-ați ascuns bicicleta”. Da, a fost tare frumos turneul în Olanda.

ta. De atunci și pînă astăzi, urmăresc mereu situațiile asemănătoare. (Ungaria a pierdut campionatul mondial, la Berna, din aceleași motive, jucînd cu Pușcaș accidentat). În orice caz, jocul nostru de la Triest a fost apreciat. Din păcate, formula de disputare a turneului final prevedea eliminarea după prima înfrîngere. Și astfel, a trebuit să părăsim competiția, o competiție în care nepoții noștri de la Guadalajara au putut merge înainte, deși au pierdut și ei primul meci, cel cu Anglia.

rația mea deosebită pentru fotbalul cehoslovac din acea vreme.

— De ce credeți că nu s-a obținut, atunci, mai mult?

— Fotbalul n-a fost, cel puțin în vremea mea, o treabă luată în serios. Îmi aduc aminte, după un foarte frumos 3—1 cu Ferencvaros, la București, ne-am dus la Sinaia, să ne odihnim. Dar a fost o odihnă nu prea sportivă, și astfel, după numai cîteva zile, am

UNUL DIN „CRI ȘASE” DESPRE TRICOLORI...

Unul dintre participanții la ancheta noastră, „Trofeul FOTBAL '73”, care a indicat ordinea exactă a celor mai buni cinci fotbaliști români ai anului trecut — JAN T. PUCLIC — ne scrie, afirmînd printre altele: „Mă bucur mult că am reușit să indic ordinea exactă a primilor cinci jucători. Faptul mi-a întărit sentimentul că, deși acum sînt militar, nu m-am îndepărtat prea mult de fotbal, sportul pe care-l îndrăgesc enorm. Urmăresc, îndeosebi, evoluția echipei noastre naționale. Și chiar dacă sorții de la 16 ianuarie ne vor aduce adversari puternici (și ne-au adus! — n.n.), tricolorii vor trebui să facă tot posibilul să demonstreze că absența lor de la turneul final al campionatului mondial — 1974 se datorează unui simplu accident. Naționala noastră, întînărită — și eu îi consider ca foarte talentați pe noli chemați la lot — trebuie să joace cît mai multe meciuri cu adversari de clasă, de la care să aibă ce învăța...”

— Indiscutabil, orice echipă NOUA, cum este și reprezentativa noastră care pornește acum la drum, are nevoie de cît mai MULTE meciuri internaționale. În numărul trecut al revistei FOTBAL am publicat programul, din 1974, al Cehoslovaciei. Nouă partide vor juca fotbaliștii cehoslovaci. Și cu cine? Cu Brazilia, U.R.S.S., Ungaria, Polonia, R.D. Germană etc. Numai în luna aprilie va disputa patru meciuri! Iată un exemplu semnificativ care ar trebui să devină... molipsitor. În încheierea acestui răspuns, care sperăm să vă satisfacă, vă amintim, stimate tov. Puclici, că veți primi abonamentul la revistă, pe un an, începînd cu 1 februarie sau 1 martie a.c. Abonamentul s-a făcut la adresa de pe couponul cîștigător.

DISCUTATE! PROPUȘERI...

„Pagina a 4-a din revista FOTBAL nr. 334 a fost consacrată dezbatărilor de la consfătuirea cu antrenorii com-

și probabil că echipele ce se vor califica mai departe nu vor putea fi cunoscute decît după disputarea ultimelor meciuri. N-am înțeles însă care au fost echipele cap de serie și ce motive au stat la baza alegerii lor ca favorite? În ceea ce mă privește, eu cred că R.F. Germania va intra în posesia titlului suprem, pe care nu știu dacă l-a mai cîștigat vreodată...”

— Așa cum s-a procedat și la celelalte turnee finale ale C.M., tragerile la sorți au fost dirijate. Capi de serie au fost: R.F. Germania — campioana Europei, Brazilia — campioana ediției trecute, Uruguay — de două ori cîștigătoare a titlului, participantă la aproape toate turneele finale, Italia — finalista El Mondial-ului, și ea de două ori campioană mondială. Primul dintre acești capi de serie, echipa țării gazdă, a mai cîștigat o dată titlul de campioană mondială, în 1954, cînd a învins, în finală, cu 3—2, echipa Ungariei, la ediția desfășurată în Elveția.

telor de copii și juniori. Cîtînd cu atenție cele afirmate de participanții la discuții — ne scrie bucureșteanul ION O. POPESCU — m-am oprit, asupra celor două propuneri făcute de Octavian Uhlman, de la Progresul Brăila, adică: 1. în campionatul de juniori să se acorde 2 puncte la victorie pe teren propriu și 3 puncte la victorie în deplasare; 2. în caz de egalitate după 80 de minute, departajarea să fie făcută prin lovitură de la 11 m. Găsește prima dintre propuneri ca foarte bună, pentru că ar stimula jocul ofensiv, răsplătindu-se mai bine efortul celor îndrăzneți și s-ar marca mai multe goluri. A doua propunere, însă, nu este bună, din mai multe motive: prin 11 m ar cîștiga o echipă care, după aspectul jocului, n-ar merita acest lucru, executarea penalty-urilor depinzînd de foarte mulți factori de moment, obiectivi și subiectivi. Or, zic eu, un meci egal arată că echipele au fost de valori apropiate...”

— Ambele propuneri merită atenția forului nostru de specialitate, între ele existînd o strînsă interdependență. Cu atît mai mult, cu cît, în numeroase locuri din lume, se caută și se încearcă modalități de impulsivizarea jocului deschis, spectaculos, ofensiv. Un experiment și în campionatul nostru de juniori n-ar strica nimănui. Dimpotrivă.

● PE SCURI ●

MARIAN CIRCIUVOIANU (Leordeni-Argeș): La întrebarea pe care ne-ați adresat-o, găsiți răspuns în pagina 6-a; CONSTANTIN IOAN (Avrig-Sibiu): 1. Netzer joacă acum la Real Madrid; 2. U.T.A., Steaua și Rapid au ajuns pînă în sferturile de finală ale competițiilor europene; 3. Dinu și Dumitrache au cîștigat de cîte două ori fiecare „Trofeul FOTBAL” acordat celui mai bun fotbalist român

SORTI, CAPI DE SERIE, CAMPioane MONDIALE...

Tragerile la sorți constituie subiectul la ordinea zilei. Normal deci ca pe această temă să se discute mult, cu ardore, chiar contradictoriu. Iată, printre cei prinși în hora acestor infocași al fotbalului se numără și ION NEACȘU din Pitești. „Am așteptat cu legitimă curiozitate — ne scrie el — să văd care va fi componența celor patru grupe ale turneului final al C.M. Două din aceste grupe — a treia și a patra — sînt foarte puternice

UNIREA,

MOMENT DE HOTAR ÎN ISTORIA POPORULUI ROMÂN

Aniversăm, la 24 ianuarie, un mare moment din istoria multiseclară a poporului român — Unirea Moldovei și a Țării Românești, înfăptuită cu 115 ani în urmă, act de covârșitoare importanță care a pus temelie statului român modern, creind prin aceasta condițiile fundamentale, indispensabile pentru cucerirea independenței, și, ulterior, pentru desăvârșirea unității naționale.

Ne sînt scumpe paginile de istorie care transmit, peste vreme, fiecare generație, aspirația vie de unitate — ideea centrală în lupta poporului român pentru independență și progres, credința nestrămutată că locuitorii fiind în Transilvania, în Țara Românească, în Moldova, românii și-au simțeau că se află între al lor, că trăiesc în țara lor, pe același teritoriu, vorbind aceeași limbă, avînd aceleași tradiții și obiceiuri, aceeași cultură. Lupta revoluționară a poporului român, încercările de unire, s-au izbit a dese de brutală intervenție străină, dar ideea unității devenea tot mai mult o forță uriașă. Deși înfrîntă, revîlpea de la 1848 arăta-se limpede drumurile viitorului, aprinzînd și mai intens focul luptei revoluționare. Au rămas, de atunci, înscris la loc de cinste în istoria țării și în suferințele oamenilor, cuvintele lui NICOLAE BALCESCU: „Revoluția viitoare nu se mai poate mîrgini a voi ca românii să fie liberi, egali, proprietari de pămînt și de capital și frați asociați la fapta unui progres comun. Ea nu se va mîrgini a cere libertate dinlăuntru care este peste puțină a dobîndi fără libertatea din afară, libertatea de sub dominația străină, ci va cere unitatea și libertatea națională. Deviza ei va fi dreptate, frăție, unitate”.

În anul ce au urmat, ideea unității cuprinsese masele poporului român; ca un torent năvalnic voința de unire înlătura obstacolele și opoziția forțelor retrograde interne, susținute peste hotare de cei ce se temeau că un asemenea act le va stînjini politica de expansiune. MIHAIL KOGĂLNICEANU arăta că unirea era „dorința cea mai mare, cea mai generală, firească, legiuită și neapărată a românilor”.

La 24 ianuarie 1859 Unirea Moldovei și a Țării Românești se înfăptuia prin dubla alegere ca domnitor a colonelului ALEXANDRU IOAN CUZA, revoluționar pașoptist și înflăcărat luptător pentru cauza unității poporului român. Istoricul act al Unirii, moment de hotar în viața poporului nostru, a consfințit construirea statului național și, odată cu importante progrese în domeniul politic și social, a creat premise pentru cucerirea independenței în anul 1877. Marea dorință a țărănimii ardeleni, care răsuna puternic, fierbinte, pe cîmpia Blajului — „Vrem să ne unim cu țara!” se apropia de ziua împlinirii sale depline. La 1 decembrie 1918 Unirea Transilvaniei cu România înfăptuiește năzuința seculară a poporului român de desăvîrșire a făuririi statului național unitar. „Ideile unității naționale — arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — au însuflețit poporul, i-au înzecit forțele în luptă pentru apărarea și propășirea patriei”. Cuvintele secretarului general al partidului nostru ne fac să înțelegem mai bine istoricul act al Unirii ca și minunatele împliniri socialiste de astăzi, înfloritoare dezvoltare și afirmare multilaterală a României.

Împreună cu întregul popor, tineretul sportiv al patriei noastre va omagia cu entuziasm, cu venerație și mîndrie patriotică ZIUA UNIRII. În preajma aniversării acestui mare moment al istoriei patriei, în numeroase județe ale țării au fost inițiate diferite întreceri de masă și de performanță dotate cu „Cupa Unirii”, care cunosc o largă audiență în rândurile oamenilor muncii, ale tineretului și care prilejuiesc totodată consemnarea unor frumoase rezultate.

De altfel, asemenea manifestări închinăte Unirii — actul energic al întregii națiuni — au intrat în tradiția mișcării noastre sportive care, sub conducerea partidului, a cunoscut și cunoaște o necontenită dezvoltare, drumuri de remarcabile succese și victorii care au făcut ca România să fie tot mai mult cunoscută și respectată și în domeniul educației fizice și sportului, al reprezentării cu cinste în cele mai mari competiții internaționale.

COMENTARII LA TRAGEREA LA SORTI PENTRU

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN

O SERIE „TARE”?! CU ATÎT MAI BINE...

Săptămîna care s-a scurs de la trecuta noastră apariție a fost dominată de ecourile tragerii la sorti pentru alcătuirea grupelor preliminare ale viitorului Campionat european și de prima convocare a noului lot reprezentativ A, care — prin plecarea de azi, în Turcia, în vederea unor antrenamente și a două jocuri de verificare cu echipe de prima divizie din această țară — ia practic „startul relansării echipei naționale”, după nereușita sa tentativă de „bis” în C.M.

După cum se știe, miercuria trecută, la Paris, România a figurat drept „cap de serie”, poziție ce conferă echipei respective — cel puțin teoretic — un avantaj din start, în sensul că li se oferă posibilitatea de a-și apăra mai ușor performanța anterioară (calificarea în sferturile de finală ale competiției), prin faptul că se exclude prezența în aceeași serie a uneia sau mai multor echipe care au participat și ele la sferturile de grupă pe R.F.G., Italia, Anglia sau Iugoslavia; dar nu ne bucurăm nici de favoarea ca sortii să ne fi hărăzit o grupă mai facilă, cu — de exemplu — Elveția, Turcia și Irlanda (ca în cazul reprezentativei U.R.S.S.) sau cu Austria, Țara Galilor, Luxemburg (ca în cazul „team”-ului ungar).

Am putea chiar spune că grupa a IV-a, din care facem parte, este cea mai groasă, cea mai echilibrată, nici una din cele patru echipe nefiind, la un atent cîleul al șanselor, exclusă de la perspectiva ocupării primului loc. Pentru că diferențele valorice dintre ele sînt, după părerea noastră, destul de incerte, destul de lipsite de contur care să facă, în mod categoric, din România o formație de urna întâi, din Scoția o reprezentativă de două urne (citiți: două categorii valorice!) mai jos iar din Danemarca (mai ales din ea!) o echipă de trei trepte sub nivelul capului de serie.

Poate că optica unora dintre partenerii noștri de grupă este diferită de cea pe care o expunem noi, ei socotindu-se mai mult sau mai puțin avantajăți de configurația seriei (spanioli, de exemplu); în ceea ce ne privește, noi primim lucrurile doar prin prisma șanselor de calificare ale echipei României și din acest unghi de vedere apreciem, deci, că avem seria cea mai grea.

O scurtă trecere în revistă este edificatoare.

Cel de-al doilea favorit al grupelor (din punct de vedere nu al nostru ci al... sistemului tragerii la sorti) este Spania. Echipa lui Kubala, după cum se știe, nu și-a încheiat lupta pentru prezența în turneul final al C.M. La un moment dat, ea apărea ca practic calificată pentru Weltmeisterschaft, și doar neașteptată victorie a Iugoslaviei la Atena, cu un 4-2 realizat în ultimul minut de joc, a înlăturat certitudinile spaniole. Viitorii noștri adversari au însă șanse reale de a fi prezenți în turneul final, ei înfrînd Iugoslavia în barajul de la Frankfurt pe Main. Nu mai încap deci dubii că Spania este la această oră (și va rămîne, chiar dacă pierde la 13 fe-

bruarie) una din cele mai puternice echipe din Europa. Sub acest raport, să ne amintim că în ultimii doi ani, 1972 și 1973, Spania n-a pierdut decât un singur meci (1-2, în deplasare, un amical cu R.F.G.), în acest interval de timp obținînd cinci victorii (1-0 cu Ungaria, 2-0 cu Uruguay, 1-0 cu Argentina, 3-1 și 3-2 cu Grecia) și cinci jocuri egale (1-1 cu Irlanda de Nord, 0-0 cu Grecia, 0-0 cu Turcia, 0-0 și 2-2 cu Iugoslavia). De notat că primele patru rezultate egale din această înșiruire au fost obținute în deplasare!

Să vedem acum rezultatele noastre directe cu Spania. Ne-am întîlnit numai de două ori, acum 12 ani, cînd România a pierdut cu 6-0 la Madrid, pentru ca în returul de la București (într-un joc ce nu mai prezenta un interes efectiv pentru calificarea în Campionatul european), fotbalistii noștri să cîștige cu 3-1. Iată deci destule argumente cifrice în sprijinul ideii că sortii de la Paris n-au fost deloc amabili cu noi în ceea ce privește desemnarea „secondantului” pe care ni l-au fixat în grupă. Dar, pentru valoarea fotbalului spaniol mai pledează și recenta întîlnire din C.C.E. dintre Dinamo București și Atletico Madrid (0-2 și 2-2) în care — mai ales la București, unde au cîștigat — campionii iberici au arătat din plin calitățile lor, trăsăturile ferme ale fotbalului modern pe care-l stăpînesc.

Nașionala Scoției nu este mai puțin cunoscută. Dar despre standardul său valoric credem că vorbește îndeajuns faptul că se numără printre finalistele din acest an ale C.M.-ului, cîștigînd o serie în care a avut ca principal adversar Cehoslovacia.

Echipele României și Scoției nu s-au întîlnit niciodată în meci direct, iar la nivel de club nu există ca puncte de referință decît întîlnirile, de dată destul de veche, Steaua — Glasgow Rangers și Sport Club Bacău — Kilmarnock, în competiții europene, care au dat cîștig de cauză lui Rangers și băcăniilor.

Așa, încît echipa Scoției, condusă de Willie Ormond, rămîne să fie apreciată de noi în primul rînd din punctul de vedere amintit mai sus (prezența în turneul final al C.M.) și apoi prin clasa de ansamblu a fotbalului britanic, prin faptul că fotbalul scoțian este furnizor al unor vedete de talie mondială ca Denis Law, Bremner, Dalglish, Johnstone, Mc Neil, Lennox etc., ca și prin superperformanțele team-ului său fanion, Celtic Glasgow.

În fine, Danemarca. Deși n-a jucat în ultimii ani un rol remarcabil în concernul fotbalului european, reprezentativa acestei țări a constituit totdeauna pentru echipa României un adversar mai mult decît dificil. De altfel, în cele cinci meciuri directe, toate în competiții oficiale, bilanțul este favorabil danezilor care au cîștigat în fața naționalei române de trei ori (2-1, 3-2, 3-2) în timp ce România a învins doar de două ori (2-1 și 3-2).

Palmaresul româno-danez prezintă și un element inedit și semnificativ națională noastră a susținut la București două meciuri cu cea daneză, pierzîndu-le pe amîndouă!

Iată deci că dacă fotbalistii noștri au, pe teren propriu, la activul lor victorii în fața R.F.G., Uruguayului, Iugoslaviei, Spaniei, Portugaliei, Cehoslovaciei, sau meciuri nule cu Anglia, Italia, Ungaria, n-au cîștigat în schimb nici măcar un punct în fața unui adversar incomparabil mai puțin cîtat decît cei din înșiruirea de mai sus! Evident, sensurile acestei referiri nu trebuie absolutizate; am făcut-o doar în sprijinul ideii inițial expuse, aceea că pentru echipa României grupa aceasta este una din cele mai grele pe care „festele” sortilor i-o puteau rezerva...

Cu toate acestea, ecourile din tabăra „tricolorilor” nu arată deloc descurajare sau teamă. Dimpotrivă, „leit-motivul” declarațiilor, atît ale lui Valentin Stănescu, cît și ale jucătorilor, este încrederea în șansele echipei, satisfacția că îi așteaptă o suită de meciuri frumoase, în compania unor adversari prestigioși, în fața cărora un succes capătă plurivalențe. Punct de vedere foarte îndreptățit, de altfel, mai ales că recenta experiență a C.M.-ului ne-a dovedit că adversarii (socotîți slabi) își pot face zile negre și își pot mări amărăciunea însuccesului...

Am mai adăuga însă și un alt punct de vedere. Desigur, la această oră, cînd Spania și Scoția se prezintă în forma pe care le-o cunoaștem, iar echipa României intră într-un proces de reconstrucție, indicii obiectivi de apreciere sînt mai puțin favorabili nouă. Să nu uităm însă că lupta cîștigării grupei începe cam peste un an, iar bătăliile sale decisive se vor da peste vreo doi, prin octombrie—noiembrie 1975. Este, deci, posibil ca între timp tehnicianii echipei noastre să fie în măsură a prezenta un „team tricolor” nou, omogenizat, fortificat, care să abordeze de pe poziții justificate mai optimiste cursa Campionatului european. După cum să nu uităm că Scoția și, eventual, Spania vor trece în acest an prin grelele încercări ale turneului final al „Weltmeisterschaft”-ului, pe care rămîne de văzut, cum le vor absolvi, ca potențial de joc, construcție de echipă, stare psihică.

Bineînțeles, speranțele de succes final al echipei noastre pornesc nu de la un presupus sau așteptat declin al adversarului (mai ales că un asemenea declin nu le-ar altera clasa fotbalistică...) ci în primul rînd de la propria sa revitalizare, de la creșterea capacității sale de joc, de la acumulările valorice. În măsura în care noul lot va reuși în atingerea acestor obiective, nici grupa a IV-a a preliminarilor Campionatului european nu ni se va mai părea atît de grea cum apare acum și ne vom bate pentru locul întâi (așa cum trebuie s-o facă, în orice întrecere, orice veritabil sportiv) nu numai pentru argumente sentimentale sau etic-sportive ci și pentru temeiuri faptice, intrinsece.

Radu URZICEANU

SUBLINIERI

TOT DESPRE ANTRENORI

În preocuparea sa pentru tratarea largă, variată, „pe toate fețele” — cum spune o vorbă populară, a unor teme de fond ale fotbalului românesc, revista noastră s-a ocupat, în ultimele luni ale anului trecut, de antrenori și de tîlci.

În patru-cinci, numere, sub titlul „Antrenorii — la ordinea zilei”, în alte patru-cinci sub titlul „Juniorii — la ordinea zilei”, am publicat constatări ale noastre, păreri ale unor tehnicieni, răspunsuri ale unor foruri autorizate, atît în privința formării, activității, reglementărilor legate de corpul de tehnicieni, de „ingineri” ai fotbalului românesc, cît și de aspectul creșterii jucătorilor, al așa numitului „schimb de mîine”, încheind fiecare din aceste anchete cu concluziile care ni s-a părut că sînt cele mai semnificative și mai cuprinzătoare.

Evident, nu ne-am așteptat ca soluțiile să apară peste noapte, atît chestiunile antrenorilor cît și (mai ales) cea a juniorilor fiind destul de complexe, optimizarea activității în aceste domenii fiind legată de un ansamblu organizato-

ric mai larg al fotbalului nostru, aflat încă în căutare de soluții de fond, mai moderne, mai bine ancorate în realitățile internaționale, de conjunctură, ale fotbalului ca fenomen al vieții moderne.

Apropo, însă, de antrenori, iată că o constatare de fapt ne îndeamnă să ne ocupăm din nou de ei. Și anume: toate cele patru divizionare A bucureștene au început turul campionatului cu un antrenor, pentru ca la 3 martie să înceapă returul cu altul! Să explicăm: Steaua a fost condusă în toamnă de Constantin, acum trece în „managementul” lui Teacă; Dinamo a început cu Nunweiler, acum îl va avea la cîrmă pe Nicușor; la Rapid, a dat startul în campionat Macri, dar cel de al doilea start, al returului, îl va lua Urecheatu; Sportul studențesc a început turul cu Ola, pentru ca acum să atace returul sub bagheta lui Angelo Niculescu, acesta din urmă venit — e adevărat — la conducerea tehnică a echipei ceva mai devreme decît companionii săi de „nouă direcție”. Deci, limpede; fenomen „de masă” la divizionarele A din Capitală: un antrenor pentru tur, altul pentru retur!

Nu discutăm aici rațiunile acestor schimbări și nici șansele ca ele să se dovedească mai productive sau mai dezavantajoase. În acest sens vor vorbi rezultatele sezonului de primăvară sau, dacă vreți, nu atît ele cît realizările de joc propriu-zis ale echipelor, „fața” lor în sezonul care se apropie. Deși, cu o excepție, poate, s-ar putea adăuga că, obiectiv vorbind, nu existau motive de alarmă la aceste echipe, de natură a grăbi niște mutații care puteau aștepta măcar, terminarea unui campionat.

Ce a determinat acest fenomen, pe care nu ne amintim să-l mai fi înregistrat vreodată în fotbalul bucureștean? Nerăbdarea unor conducători preocupăți de mari performanțe în minimum de timp? Insuficiența cîntărire a capacității antrenorilor schimbați, atunci cînd au fost numiți? Neînțelegeri interne, de care antrenorii — și numai ei! — or fi fost vinovați? Greu de spus cu precizie, mai ales că toate înlocuirile au fost operate fără explicații publice sau cu explicații minime și generale.

În orice caz, pentru observatorul detașat de interese sau calcule interne, de club, fenomenul este semnificativ, el ilustrînd elocvent o situație de multă vreme conturată: poziția precară a antrenorului (ca profesie) în ansamblul fotbalului nostru, instabilitatea acestei meserii și, de aici, implicațiile sale asupra întregului sistem de relații din acest sport, a însăși mecanismului general de instruire și educație.

Poate că aici trebuie căutată și explicația abandonului acestei meserii (mai precis a răspunderii directe asupra unei echipe) al unor oameni ca Silviu Bindea, Ion Lupaș, Traian Ionescu și alții, poate că aici trebuie căutate și cauzele pentru care mulți absolvenți ai I.E.F.S. cu specializarea fotbal preferă o catedră în școală băncii de pe marginea terenului, poate că reglementările ce se anunță și se așteaptă în fotbalul nostru vor aborda, în fond și cu fermitatea cuvenită, și acest aspect.

REPORTER

13. SPORTUL STUDENȚESC

(17 7 1 9 23-22 15 p)

PRESTAȚII SUB AȘTEPTĂRI DUPĂ UN DEBUT PROMIȚĂTOR

Ni se pare deosebit de interesant și de util în același timp ca, în loc de alte considerații pe marginea comportării Sportului studențesc în prima manșă a actualii ediții de campionat, să încercăm a face câteva comparații, folosindu-ne în acest scop de rezultatele obținute în diferite intervale de timp, din întreaga perioadă de existență divizionară A a universităților bucureșteni.

Și vom începe punind, mai întâi, față în față, situația echipei la sfârșitul sezonului de primăvară și a celui de toamnă, din același an 1973. Vom avea astfel, de o parte, prestația unui retur foarte bun, cu evoluții uncori la nivelul protagonistelor întrecerii și cu un punctaj procentual de aproximativ 60 la sută din totalul realizărilor posibile, ceea ce a impus „11“-le, antrenat atunci de cuplul Gh. Ola-M. Macksai, printre revelațiile finalului de campionat 1972-1973. De cealaltă parte, se înscriu datele din toamna anului trecut: o zestre de puncte mai redusă (44 la sută procentaj), momente prelungite de criză competițională și — la capătul a 17 etape — o poziție situată în treimea inferioară a clasamentului. O primă concluzie care se desprinde de aici? Iată-o, exprimată, în câteva cuvinte, de vicepreședintele clubului prof. Eugen Banciu: „Față, de comportarea și rezultatele obținute în a doua jumătate a precedentei ediții de campionat, evoluția în ansamblu a echipei noastre în acest tur a nemulțumit în mod evident. Fără îndoială că ne așteptam la mai mult decât am realizat“.

Cea de-a doua comparație, pe care ne-o propunem în continuare, ne oferă confruntarea directă dintre elementele statistice ale

Atac studențesc supranumeric la poarta lui F.C. Constanța, rămas însă fără rezultat. (Fază din meciul Sportul Studențesc — F. C. Constanța : 3—2).

Foto : S. BAKCSY

celor două toamne de prezentă în Divizia A a Sportului studențesc. În 1972 : 7 puncte acumulate (26 la sută procent) și ultimul loc (16) în clasament; în 1973 : 15 puncte realizate (44 la sută procent) și poziția a 13-a în ierarhia competițională, ferită deocamdată de amenințarea retrogradării. Concluzia? Antrenorul Angelo Niculescu — și nu numai el — este de părere că diferența dintre agonișca de puncte și evoluția echipei în cele două tururi de campionat, diferență care pledează net în favoarea ultimului, constituie o im-

portantă premisă în reușita viitoarelor tentative de desprindere a formației bucureștene de zona întunecată a clasamentului.

În sfârșit, din suita de comparații legate de analiza Sportului studențesc, nu putem trece cu vederea și pe aceea pe care ne-o sugerează împărțirea sezonului din toamna anului 1973 în două perioade distincte, aproximativ egale, în funcție de activitatea celor două cupluri de antrenori, care au funcționat la conducerea tehnică a formației. Și, referindu-ne la primul dintre acestea, Gh. Ola —

M. Macksai și la intervalul de timp cuprins între etapele I și a IX-a inclusiv, vom consemna printre altele : 1. echipa bucureșteană, plecată de pe locul 14 în clasament (după înfrângerea în deplasare cu Politehnica Iași) a parcurs, la început, un drum plin de promisiuni cu rezultate bune care au permis o ascensiune rapidă și spectaculoasă (locul 4 în etapa a V-a) ; 2. a urmat apoi o perioadă de cadere, la fel de rapidă și nu mai puțin spectaculoasă, în următoarele patru etape în care studenții bucureșteni n-au acumulat

din patru meciuri decât un singur punct și, fatalmente, echipa a revenit pe locul din start (14) ; 3. bilanțul realizărilor din această jumătate a turului și în momentul în care s-a efectuat schimbarea de antrenori era următorul : 7 puncte la activ (40 la sută procent) și un golaveraj pozitiv : 14—11.

A urmat semiturul cuplului A. Niculescu — I. Voica, în care Sportul studențesc n-a mai atacat pozițiile din virful clasamentului, dar a avut în schimb o evoluție ceva mai constantă, la nivelul unor comportări apreciate, în ansamblu, ca satisfăcătoare și care, în finalul sezonului de toamnă se concretizează în : 8 puncte (50 la sută procentaj), un golaveraj de 9—11 și locul 13 în clasament. Concluzia? S-ar putea spune, deși cu rezerve, că echipa universităților bucureșteni a înregistrat un ușor plus de ascendență, pe plan competițional, în perioada în care s-a aflat sub bagheta fostului tandem al reprezentativei. Mai important însă de a căuta să stabilim acum, cu o relativă exactitate, cine a realizat mai mult dintre cele două cupluri de antrenori, socotim necesar a preciza cauzele principale care au făcut ca Sportul studențesc să nu mai confirme aspirațiile sale, firești am spune, la începutul campionatului.

Și cea mai importantă dintre acestea ni se pare a fi legată de marile dificultăți ale procesului de reconstrucție a echipei. Pentru că și formația bucureșteană, în rîndurile căreia au fost introduși în toamna lui 1973 nu mai puțin de șase jucători noi (Măndoiu, Rădulescu, Cassai, I. Grigore, I. Constantin și Tolea) s-a găsit în situația — înțilnită și în cadrul altor colective divizionare — de

a-și reconstrui din mers „11“-le de bază, cu achiziții care s-au integrat încet și au satisfăcut numai parțial, poate și pentru faptul că au manifestat insuficiență încredere în forțele proprii.

Cea de-a doua cauză, care explică neîmplinirile Sportului studențesc în prima jumătate a campionatului, trebuie pusă pe seama deselor mutații intervenite în ce privește ideea de joc. De la un sezon la altul, de la un cuplu de antrenori la celălalt. De aici și unele neconcordanțe între intenții și posibilități, între dorințe și realizări.

O a treia și ultimă cauză principală, determinantă în evoluția formației studenților bucureșteni în sezonul de toamnă trecut, este evidențiată în atitudinea uncori lipsită de răspundere a jucătorilor, care au tratat cu superficialitate unele întâlniri. Să ne reamintim numai de condițiile în care s-au pierdut trei prețioase puncte în meciurile cu Jiul și Petrolul, la București și să ne gândim ce ar fi însemnat acestea acum la zestre generală a echipei, înaintea returului.

Dar, cu siguranță că mai mult decât noi se gîndesc la toate aceste lucruri și la tot ce vor avea de făcut, pentru viitorul sezon, jucătorii și conducerea tehnică a Sportului studențesc. La Izvorul Mureșului, acolo unde în aceste zile de iarnă formația bucureșteană se pregătește cu sîrguință se pun, fără îndoială, bazele unei instruirii de calitate care să asigure Sportului studențesc în primăvară ascensiunea dorită pe verticala clasamentului, atingerea unor obiective care, sintem convinși, vizează mai mult decât menținerea în prima divizie a țării.

Mihai IONESCU

14. POLITEHNICA IAȘI

(17 7 1 9 18-24 15 p)

După un an de „agrement“ în eșalonul secund, în toamna lui '73 Politehnica s-a înapoiat în prima divizie. Aceiași jucători — care în sezoanele precedente oferiseră suporturilor lor momente de fotbal bun, dar și multe clipe de deznădejde — au început actuala ediție cu dorința fermă de a arăta tuturor că locul lor firesc este pe prima scenă a fotbalului nostru, că părăsirea acesteia, doar pentru un an, s-a datorat unui accident ce nu se va mai repeta. Studenții aveau încredere în forțele proprii ; încredere ce a sporit și mai mult odată cu preluarea conducerii tehnice de antrenorul emerit Ilie Oană.

Acum cînd a început „număratoarea inversă“ pentru retur, s-a vedem în ce măsură năzuințele studenților ieșeni au prins, sau nu, viață în sezonul de toamnă. Pentru aceasta vom apela, în primul rînd, la un tablou cific privind evoluția Politehnicii în cele 17 etape ale turului. Iată-l cum arată : 1. Sportul studențesc 1—0 (acasă, locul 3—7), 2. „U“ Cluj 1—3 (d ; 12—14), 3. C.F.R. Cluj 1—0 (a ; 7), 4. Univ. Craiova 0—1 (d ; 11—12), 5. Politehnica Timișoara 1—0 (a ; 6), 6. Steaua 1—4 (d ; 10), 7. Dinamo 0—1 (a ; 14), 8. Sport Club Bacău 3—0 (a ; 6), 9. Petrolul 1—0 (d ; 5), 10. Jiul 0—1 (d ; 7), 11. C.S.M. Reșița 0—0 (a ; 8), 12. F. C. Argeș 2—5 (d ; 13), 13. F. C. Constanța 0—2 (d ; 15—16), 14. Steagul roșu 1—0 (a ; 13), 15. U.T.A. 1—3 (d ; 14), 16. A.S.A. Tg. Mureș 4—1 (a ; 13), 17. Rapid 1—3 (d ; 14).

Așadar, după cum se observă, echipa din Iași a câștigat — în majoritatea cazurilor — acasă și a pierdut în deplasare. Excepții au fost partidele cu Dinamo (acasă), cînd a părăsit învinsă terenul, și cu Petrolul (deplasare), cînd s-a întors acasă cu ambele puncte. Realizînd un procentaj de 44 la

sută din punctaj, bilanțul de toamnă poate fi socotit satisfăcător.

Din cifrele expuse mai înainte se poate observa că studenții s-au acclimatizat destul de greu cu atmosfera Diviziei A. Primele evoluții în deplasare s-au soldat cu eșecuri, ieșenii pîrînd, victime sigure, de fiecare dată, încă înainte de primul fluier al arbitrului. O asemenea realitate a dăruit o bună perioadă de timp, s-a mai manifestat chiar și după succesul de la Ploiești. Numai așa poate fi explicată înfrîngerea în fața liderului, Universitatea Craiova, în ultimele minute ale partidei, după un joc în care la capitolul tactic echipa antrenată de Oană se dovedise mai pregătită decît aceea a Craiovei. Din acel meci, ieșenii au înțeles însă că, oriunde vor evolua, ei trebuie să-și joace pînă în ultima secundă a întîlnirii șansele, lor, ca să poată obține mai multe rezultate bune. În acest sens, este cazul să amintim că ei au menținut, în mai toate partidele, un tempo destul de ridicat, deoarece fiecare component al formației își cunoaște bine sarcinile duble (în desfășurarea atacului și în apărare). Dar, în compartimentele de apărare și înaintare s-au manifestat și multe carențe. Astfel, la sfîrșitul turului echipa are un golaveraj negativ (18—24). Numărul mare de goluri primite se datorează faptului că nu s-a ajuns la o formulă de apărare, omogenă, fundașii laterali fiind cu ușurință depășiți de atacanții adversi. Și în ceea ce privește eficacitatea, ea a lăsat mult de dorit. „Poli“ înscriind, în medie, un gol de meci. O asemenea productivitate a ofensivei este și rezultatul comportării foarte slabe a doi dintre componenții de bază ai înaintării, Inceze și Marica. Aceștia n-au marcat nici un gol în tot sezonul, deoarece au fost preocupați mai mult de a-și dribla

REACLIMATIZAREA S-A FĂCUT GREU

Lupulescu — flancat de doi apărători timișoreni — șutează puternic la poarta lui Catona.

la nesfîrșit adversarii, de efectuarea unor artificii, tocmai în fazele decisive. E bine să amintim că în campionatul trecut — atunci cînd echipa a activat în Divizia B — Marica s-a numărat printre golgeterii categoriei. Posibil, oare, ca revenirea în prima divizie să-l fi risipit velenitățile de golgeter al

formației sale ? Poate că returul ne va dovedi contrariul...

Carențele din apărare și din atac — datorate, în mare măsură, lipsei de formă a unor jucători și plecării temporare a două piese de bază (Sofian și Dănilă) — au determinat pe antrenorul Oană să efectueze multe schimbări pînă să ajungă la „11“-le folosit în

ultimele etape ale turului. În această parte a campionatului, în linia de înaintare a apărării un nume nou, Spirea (19 ani). Dar, iată formația folosită în tur, cu notele acordate de antrenorul Oană : Costas 8 (17 jocuri), Micleș 7 (11), Anton 6 (9), Stoicescu 9 (17), Romilă I 8 (15), Hanceriuc 6 (16), Romilă II 7 (17), Ianul 7 (14), Simionas (17), Inceze 6 (15), Lupulescu 8 (14), Marica 6 (9) (Spirea 6 — 6). Au mai jucat Dănilă — 9 jocuri, Ailaoie — 12, Goleac — 4, Ciobanu — 4. De altfel, spre sfîrșitul turului, jocul a cunoscut un progres calitativ, cu toate că programul partidelor le-a fost nefavorabil ieșenilor (din 9 meciuri, 6 le-au disputat în deplasare) și unui jucător au dat semne de oboseală psihică.

★

Antrenorul Ilie Oană ne mărturisese, recent, că n-a lipsit mult ca formația sa să obțină calificativul de bine la sfîrșitul turului. Dar, pentru realizarea acestuia era necesar ca toți, absolut toți jucătorii să fi dat un mai mare randament, fapt posibil în returul campionatului. Oană speră că, în partea a doua a ediției, să poată beneficia și de aportul lui Sofian și Dănilă, elemente ce vor contribui la omogenizarea formației, la un echilibru al compartimentelor. În acest fel, se va alcătui un „11“ stabil, capabil să împlinească năzuințele suporturilor, a tuturor celor ce susțin pe reprezentanța Iașului în Divizia A. Dar, pentru aceasta mai e nevoie ca secția de fotbal (președinte C. Huiu) să sprijine efectiv activitatea, să dea un ajutor concret antrenorilor. Altfel, toate intențiile bune ale Politehnicii vor rămîne simple dorinți, ieșenii rămînînd să ducă o viață agitată, în rîndul divizionarelor A.

Pompiliu VINTILA

15. RAPID

(17 5 4 8 17-23 14 p)

Locul 15, deci, pentru giuleșteni, un loc al unor amintiri foarte îndepărtate. Atunci — mai gravă situație — poziția se înregistra într-un clasament definitiv al Diviziei A și era retrogradată. Dar parcă lucrurile sînt mult mai puțin alarmante astăzi? Cînd procentajul pericolului retrogradării a crescut considerabil? Ce a dus la această recoltă de toamnă așa de pîrprie. Ce a aruncat Rapidul în situația de astăzi, așa de mult, de aprins, de des discutat de suporterii săi, răspîndiți în toată țara? Vom încerca să desprindem simptomele maladiei sale, fixînd momentele elocvente, semnificative din cursa așa de nefericit încheiată pe locul 15.

Startul s-a luat sub conducerea tehnică a cuplului Tache Macri-Ion Ionescu; dar vor interveni destule schimbări și aici,

sîmul conducerii tehnice — unde antrenorul Tache Macri proceda, foarte capricios, fără motive plauzibile, fără fapte, la schimbări (antrenorul secund, apoi medicul au fost înlocuiți, ne mirăm că nu s-a găsit vreo vină și masei lui...) — declanșau stări de tensiune, de nesincritate, de aversiune care se întindeau și asupra lotului. Implicit, raporturile antrenor-jucători s-au înscordat. Aminorarea exagerată a unor decizii radicale a făcut ca lucrurile să se agraveze și să facă imposibilă redresarea din mers a echipei. Se realizau doar false, doar aparente „acorduri de colaborare” care durau un meci sau două, exact clipele de lumină de care pomeneam. Apoi, totul reîncepea de la capăt: cu inadmisibile și repetate absențe ale jucătorilor de la antrenamente, cu atitudinile făturișe, cu repulsiile tehnice, cu replici

portivă, Bartales, un element care nu va fi salvat decît prin măsuri de mare exigență, chiar de severitate. În rest, acei fotbaliști care au dus culorile vișinii pe locuri de frunte — mulți internaționali veritabili, alții componenți consacrați ai multor loturi reprezentative: de la Răducanu, Dumitriu II, Năsturescu, Neagu trecînd pe la Pop (singurul, alături de Florin Marin care a disputat integral cele 17 jocuri ale turului), la Angelescu, la Marin Stelian, la Savu și pînă la grupul tinerilor Marin, Grigoras, Niță, Roșca, etc. Dacă, prin imposibil, s-ar anula actuala situație a campionatului și s-ar da un nou start, acest lot ar fi capabil de o clasificare în prima jumătate a clasamentului. Valoric, acolo îi este locul. Da, dar există o mare condiție!

Condiția e renunțarea la orice ambiții ieftine, la atît de numeroasele încălcări ale disciplinii, sub toate aspectele ei (la antrenamente, viața sportivă, disciplina de joc), la formarea de grupuri și grupulețe, la pretenții de tot felul. Cum ideala dorință a Rapidului — cea de care pomeneam mai sus — nu e posibilă, trebuie pornit

16. PETROLUL

(17 5 3 9 15-23 13 p)

O, TEMPORARI!

„Într-un fel poate fi considerată ca una din revelațiile acestui campionat, deși lotul său nu cuprinde nume sonore. Acțiunea de reconstrucție a echipei, începută cu cîțiva ani în urmă a început, abia acum, să dea roade. Echipa tinde spre acel spirit de joc colectiv caracteristic Petrolului din trecut. Formația a căpătat stabilitate, mai ales apărarea (una din cele mai ermetice: doar 11 goluri primite), dar atacul a constituit o problemă pentru Ilie Oană și Mircea Dridea (dovadă eficacitatea sa redusă). Comportare fluctuantă la început, apoi ascensiune evidentă.” (Caracterizare apărută în revista Fotbal la adresa echipei ploieștene după încheierea sezonului de toamnă din 1972 cînd a terminat pe locul patru în clasament cu 18 puncte).

Deci, fără a ne duce spre îndepărtatele și frumosele timpuri ale echipei Petrolul, hai să zicem cam pe atunci cînd formația fraților Munteanu, a lui Pahonțu sau Mircea Dridea își desfășura suporterii aducînd în orasul „aurului negru” și titlul de campioană a țării, schimbarea la față în

cinci minute și cu toții, avîndu-l în frunte pe inimosul Gică Pahonțu, „pu-neau țara la cale” cum se zice. Și mereu ieșea bine fiindcă fiecare făcea legămint să slujească cit mai devotat culorile și interesele echipei din care făcea parte.”

Așa cum reiese însă din motto-ul articolului la Pe-

tafă deci un alt moment tot atît de greu și tot atît de critic, ca altele altele prin care a trebuit să treacă această formație și după îndelungi reflecții conducerea clubului de fotbal ploieștean dă credit deplin cuplului Mircea Dridea-Bela Marosi. Sarcină îngrată pentru fostul golgheter ploieștean, îngrată pentru faptul că el știa foarte bine, nu subțirimea valorică a lotului și lipsa de experiență a multor jucători, ci cît de dur este socul psihologic asupra întregii echipe după nereușitele ei în campionat. Dacă am pune în balanță realizările celor doi antrenori principali (este vorba de punctajul obținut) aproape că există o egalitate perfectă, dar trebuie să recunoaștem că este cu mult mai greu să pornești de la o jumătate de drum cu o echipă traumatizată psihic, așa cum a procedat Dridea, că trebuie să dai dovadă de mult calm și răbdare pentru a ajunge la acca redresare conturată în etapa a XIV-a, cînd Petrolul a învins în mod senzațional pe Sportul studențesc la București, și care, din păcate nu s-a mai confirmat în etapa imediat următoare (0-0 cu Universitatea Cluj, acasă).

Vedeți cît de greu și sinuos a fost și poate va mai fi drumul de reconstrucție pe care îl parcurge for-

EȘECURI? NU, AUTOÎNFRÎNGERE!

determinate mai cu seamă de lipsa de echilibru, de nehotărîrile și de precipitățile antrenorului principal care — drept răsplată pentru modul cum a condus nava rapidistă — se află acum ca antrenor, reprezentînd fotbalul românesc, în Algeria!). Deci, se pornește în amintita regie tehnică și primele două etape (3-1 la Bacău, mai cu seamă, dar și acel 2-1 cu F. C. Argeș) nu prevestesc nimic alarmant. De la 19 august, însă, și pînă la 21 octombrie Rapidul va intra într-un puternic scurt circuit: doar două egaluri (cu „U” Cluj și „U” Craiova), amîndouă pe gazonul propriu, pe o porțiune de șapte etape! Criza se produse. Acum, lotul era ca ea să fie oprită. A dat această impresie victoria și jocul bun cu A.S.A. Tg. Mureș. Fals aspect. Rapidul va reîntra în neputință și nu va mai aduna, pînă la terminarea turului, decît încă șase puncte. Ce denotă aceste cîteva zvicerii, aceste scîlpări în beznă comportării? Că, înaintea factorilor de joc, cei psihici au minat lotul rapidist. Mai mult sau mai puțin cunoscutele conflicte din

năstrușnice ale acestuia. Nu trebuie să căutăm explicații ale dramei Rapidului numai în „faptele de armă” ale partenerilor de întrecere. Nu, Rapidul s-a autoînvinș mai mult, prin slăbiciunea provocată întregului său mecanism de lipsa de sudură sufletească, de disciplină, de dăruire pentru culorile clubului.

Pentru că lotul feroviar, care a primit mereu aprovizionări de talente din nepuizabila pepinieră giuleșteană, n-a apărut de fel slăbit printr-o singură plecare, aceea a lui Boc. Acest cuplu de fundași centrali de pildă, care ar putea deveni perechea titulară a echipei reprezentative, pentru mulți ani, (ne gîndim la Florin Marin — Grigoras), a bătut însă pasul pe loc. Și din vina preopinienților însăși, și mai cu seamă a lui Grigoras, dar și a împrejurărilor care i-au lovit normala evoluție. În „tipul Dumitru”, cuprinzînd tipul acesta de mijlocași mititei dar plini de vervă și de ambiție, iață-i venind pe Rișniță și Pleșoianu — și neobositul antrenor Costea mai anunță succesori! Atacul a primit un jucător foarte dotat dar ducînd o viață total nes-

de la trista dar reală situație din clasament: locul 15 și numai 17 jocuri în față pentru o evadare salvatoare! Cuțitul e la os, cum se spune, nu mai e nici timp și nici loc pentru văicăreli și ifose. Rapidul a primit ca antrenor principal pe Ion Urecheatu, unul dintre cei ce au purtat odinioară tricoul rapidist. Noul antrenor are datoria să taie toate cangrențele de ordin moral care minează lotul, după cum trebuie să facă toate eforturile spre a elimina handicapul de ordin profesional pe care absența de peste un deceniu din viața de performanță i l-a creat. Îi știm ca unul dintre oamenii inimoși ai echipei anilor lui de tinerețe și entuziasmul acesta trebuie utilizat pentru alimentarea cu moral, cel mai de preț combustibil pentru cursa contra retrogradării care începe la 3 martie. E singura cale pentru ieșirea de pe un traseu pe care populara echipă din Giulești l-a parcurs, se înțelege, cu destulă amărăciune în inimi, de două ori în viața ei... Se știe care traseu!

Eftimie IONESCU

Fază dintr-una din puținele partide bune ale Rapidului, cea cu A.S.A. Tg. Mureș

Pirvu (primul din dreapta, puțin mascat) înscrie, cu capul, al doilea gol al echipei sale, în partida cu U.T.A., cîștigată la scor de Petrolul. Foto: V. BAGEAC

sens negativ a acestui team de tradiție, și chiar foarte îndrăgit este evidentă. Sigur, cam toate formațiile fie ele cît de tari, odată și odată tot ajung să parcurgă și porțiuni mai zburcinate în activitatea lor. Mai exact spus, din motive obiective sau subiective, trec printr-un moment de criză care datorată marii încărcături nervoase, poate să ducă la situații nedorite de nimeni.

Ei bine, Petrolul se află într-o asemenea situație nedorită, poziția sa în clasament relevîndu-l pe acest aspect de drumuri — de a rămîne mai departe în Divizia A pe care n-a părăsit-o de 20 de ani, sau, de a face un pas înapoi, în eșalonul secund al fotbalului, acolo unde lupta pentru promovare e tot atît de aspră și de dură ca și aceea pe care ploieștenii o vor duce în curînd pentru evitarea retrogradării. Fără îndoială, privind înapoi, la ceea ce a fost cîndva Petrolul și ceea ce încearcă să fie ca astăzi este o diferență, zicem noi, apreciazabilă. Înainte de toate este vorba de valorile din care era compusă, din acei jucători de mare experiență plantați unul cîte unul, cu răbdare și inteligență, în mecanismul general al formației. Astfel era posibil, după cum ne mărturisea sincer un fost antrenor al echipei, ca înainte de meci conducerii tehnice să nu prea țînă sedințe de pregătire a jocului, (este vorba de acea sedință fulger ce are loc la cabine înainte cu o jumătate de oră de începerea partidei!) „Nu! Noi antrenorii ieșeam afară și ei rămîneau la sfat cam vreo

trolul a intervenit aceea acțiune de reconstrucție a echipei, acțiune declanșată cu ani în urmă. Acest fenomen inerent unei echipe care vrea să-și reîntinerască rîndurile — nota bene!, numai cu jucători din propria grădiniță sau din categorii inferioare, inclusiv din Divizia C, nu putea, să ducă la rezultate spectaculoase. După cum se știe, cu un astfel de lot fără experiență competițională, în toamnă, și cu o nouă conducere tehnică, avîndu-l în frunte pe fostul lor jucător, antrenorul Gheorghe Dumitrescu, secundat de Mircea Dridea, ploieștenii au început campionatul cu o înfrîngere în deplasare în fața C.F.R.-ului din Cluj, echipă care-i făcuse multe zile grele și lui Oană, acasă; după acel joc slab, pentru că așa fusese caracterizat de cronicar, Petrolul s-a relansat, pe teren propriu, printr-o evoluție bună, învingînd pe Dinamo, fără drept de apel, cu o înaintare în care înțineam nume puțin sonore — EPARU, Cuperman (PI-SAU), PIRVU și DOBRE care alături de Dincuță și Cozarec (ambii în mare vervă) s-au dezlanțuit demonstrînd fiecare disponibilități surprinzătoare. Paradoxal începe o perioadă de „una caldă”, „una rece”, cu evoluții slabe, cu eșecuri (0-0 cu Politehnica Timișoara, 1-1 cu Rapid) și eșecuri (0-1 cu Politehnica Iași) pe teren propriu; se fac schimbări după schimbări în ataczadarnice; antrenorul Dumitrescu își pierde încrederea în echipă, dar și în propriile sale forțe și după înfrîngerea suferită din partea ieșenilor își depune demisia.

mația ploieșteană. Într-un fel Mircea Dridea a reluat o muncă începută cu ani în urmă (datorită numărului mare de jucători care în trecut sezon au plecat la alte cluburi din diverse motive), o muncă grea, curajoasă am spune noi, știînd că la fiecare pas poartă apăsarea multor nemulțumiri gata oricînd să ceară sacrificarea antrenorului în cauză. Referindu-se la comportamentul în suferință, atacul, Mircea Dridea ne spune deunăzi: „Dacă eu aveam două virfuri penetrante... Mulți caută așa ceva și atunci sîntem nevoiți să-l punem la treabă pe cei pe care îi avem, pe acei Pirvu plin de calități dar și de defecte și ceilalți despre care, v-o spun sigur, veți auzi lucruri bune”. Cu alte cuvinte era vicepreședintele clubului de fotbal Mihai Ionescu: „Nu totdeauna am dat jucători altora, jucători buni și atunci nu ne rămîne decît să avem încredere în acest lot de tineri pe care îi avem la dispoziție, să-i modelăm cu răbdare, să-i laudăm, dar să le pretindem și mai multă muncă pentru că numai așa vor putea să se maturizeze, să capete acea experiență competițională pe care cei mai mulți nu au avut-o în sezonul trecut”.

Deci, Petrolul are nevoie de liniște, de stabilitate, de muncă de un și mai sporit grad de responsabilitate din partea tuturor jucătorilor, pentru ca această veche reprezentanță a fotbalului românesc să-și redobîndească locul și onorurile acelei echipe despre care vorbeam la începutul prezentului articol.

Stelinn TRANȘAFIRESCU

„TRICOLORII” LA STARTUL NOII CURSE-CICLU DE 4 ANI

Astăzi tricolorii părăsesc spre Istanbul. Așadar, miercuri, 23 ianuarie, se încheie, în viața echipei noastre naționale, ca ziua startului în cursa milenară patru ani, a unui ciclu întreg, între granițele cărui se află încercări dintre cele mai grele, confruntări cu responsabilități majore pentru fotbalul nostru.

„Istanbulul” este un turneu de încercări. Este începutul. El punctează de-clanșarea procesului de formare a noii echipe naționale.

Iată mai jos, câteva din gândurile antrenorilor și tricolorilor, acum, la începutul unui drum lung, care traversează, un campionat al bătrânului nostru continent și preliminariile întrecerilor supreme, ediția argentinică a C.M.-ului.

La Snagov, luni dimineața, Valentin Stănescu anunță tema antrenamentului tricolorilor.

Foto: S. BAKCSY

TURNEUL PRIMELOR VERIFICĂRI...

„Ce vreți, măi oameni buni! Ce să vă spun? N-am nimic de spus... Nici un cuvânt. Gata, avem de lucru! La treabă!... Discuții după meciurile cu Spania și Scoția”.

Așa ne-a... întâmpinat antrenorul Valentin Stănescu în prețuia startului echipei naționale spre malurile Bosforului. Așa îl primește pe toți cei interesați să-l abordeze. Cei care nu-l cunosc se retrag. Cel care-l știu de ani de zile, dimpotrivă, se amuză, atacă și obține absolut tot ceea ce dorește de la el. Reamintim antrenorului principal al tricolorilor că și în ianuarie 1973 ar fi aruncat un semnificativ „la treabă”...

— În 1973 nu s-a putut construi o echipă nouă, — spune Valentin Stănescu. N-a fost vreme. Nu ne-au permis meciurile de la Tirana, București și Leipzig. De astă dată însă altfel se pune problema. Ne aflăm la un început de drum. Un drum lung, de 4 ani. Tricolorii vor trebui să ducă la bun sfârșit două mari campanii, cu bătălii foarte grele: Campionatul european și preliminariile C.M. '78. Aceste două mari obiective impun, prin ele însele, construirea unui „11” nou, de perspectivă, tinăr.

puternic, ambițios. O echipă care să joace rapid, inventiv, eficace.

L-am rugat, apoi să ne spună câteva cuvinte despre noii veniți, despre criteriile care au stat la baza convocării lor la lot.

— Jivan, Anghelini, Fl. Marin, Nistor și Balaci au venit la lot recomandați de toamna lui '73, de campionatul primei noastre divizii, de cluburile lor, de selecționatele în care au mai jucat, cea de tineret în special, de seriozitatea și tinerețea lor. Odată cu acești cinci debutanți în lot, reapar printre tricolori Broșovschi, Niculescu și Kun, jucători cărora nu le sint necesare recomandări speciale. Îmi pare rău că nu-l am pe Iordache și Iordănescu. Îmi pare rău că nu-l am pe Dumitrache, care în toamnă a jucat slab. Și mi sînt și alții la care trebuie să ne gândim, pentru că mai pot da încă o mînă de ajutor. Dar acum, la început de drum, vreau să afirm categoric următoarele: obiectivele pe care le avem de îndeplinit sînt atât de mari și atât de importante pentru fotbalul nostru, încît nu mai poate fi admis nici cel mai mic compromis. Beldeanu este primul căzut la examenul seriozității. Am renunțat imediat la el. Este un exemplu-avertisment pentru toți cei vizați să facă parte din rîndul tricolorilor.

Una din întrebările adresate antrenorului echipei noastre reprezentative s-a referit la scopul micului turneu în Turcia, ce se urmărește, precădere, pe parcursul meciurilor ce se vor disputa la Istanbul.

— O primă verificare a celor 11, care n-au jucat niciodată în echipa națională: Balaci, Jivan, Nistor, Anghelini, Fl. Marin, Broșovschi, Niculescu. Este vorba, în al doilea rînd, de... reamintirea ideii de joacă aplicată în partida cu Finlanda. Adică: apărare sobră, decisiu, intervenții și atacuri simple, periculoase pe poarta adversă. Toate acestea se vor putea materializa printr-o foarte mare circulație a balului, prin mișcare continuă în teren, a jucătorilor, prin acea trecere, mai rapidă cu puțință, din atac-apărare, din apărare în atac...

Grupa a IV-a a Campionatului Europei constituie un subiect desigur care se poate discuta mult, ore și ore. Desigur, mulți dintre iubitorii fotbalului sînt curioși să afle părerea antrenorului tricolorilor despre viitorii noștri adversari.

— O grupă frumoasă. Îmi place. Sînt sigur că place și jucătorilor. Cu Scoția n-am jucat niciodată. Ei, deci, o premieră. Cu Spania o meci poate fi un spectacol de gală. Danemarca e o echipă mîstrușnică, tocmai de aceea, periculoasă. Sînt ferm convins că băieții se vor mobiliza la maximum pentru toate aceste meciuri, că fotbalul nostru nu iese în pierdere din confruntările cu Spania, Scoția și Danemarca. Pentru a realiza, însă, acest deziderat, trebuie să muncim mult, cu spirit de război și seriozitate. Mai ales în acest an 1974, cînd se pun bazele noii echipe naționale. Primul pas s-a făcut, de fapt, în meciul cu Finlanda. Turneul care începe mîine este al doilea...

„EU SÎNT RĂDUCANU. DUMNEATA CINE EȘTI?...”

Primul sosit la convocare, la sediul F.R.F., a fost Jivan. L-au urmat Fl. Marin, și apoi Nistor. Dar n-a surprins pe nimeni această ordine, căci toți trei sînt „boboci” ai lotului, coplesii de întrebări, de griji, înarmați, desigur, și cu o mare ambiție.

Apelul antrenorilor Stănescu și Cosmoc a fost atît de îndrăzneț,

de inedit, așfel încît la prima întîlnire fotbalistii au avut stînjneli de oameni care nu se cunosc decît, cel mult, din vedere. „Vechea gardă” nu s-a putut impune, ca în vremuri, cu vorba de duh și tune de ris, încercările lui Dinu și Răducanu de a sparge monotonia, lîndu-se de tăcerea bine cunoscută a lui Dobrin și de sfiala explicabilă a celorlalți.

Cam toată lumea se interesează de Jivan. În cazul său calitatea de debutant este subliniată de personalitatea omului cu care în parte speranța de a se titulariza pe postul de portar; de o parte Răducanu, arhicunoscut, de cealetă, Jivan, căruia, iată, acum mulți întind mîna, confundîndu-l, priibabil cu Nistor sau Anghelini. Năducanu nu-l răzuse în viața lă la meciul direct, din tur, accidentat, portarul rapidist a absentat dar cu o intuiție formidabilă, dăpăce a „dat o roată” prin încăperea s-a dus la timișorean, cu brațe deschise, spunîndu-l bine dispus. „Lasă rățicu”, că nu mă sperii eu. Jivan l-a privit lung, zimbînd subînțelese.

Scurt, indosat, cu un gen de pfoaică neîncheiată în fermoar și o șapcă de golf pe cap, Valentin Stănescu are treburi administrative verificînd niște tabele, adunînd biletinele de identitate. Din cînd cînd se oprește și-și măssoară „tăpa” pe sub sprîncene. Nu mai este expansiv și totalitar ca altădată, pare un vechi combatant, transfepeste noapte din linia întâi, la conducerea unei școli de cadeți. Ni pare protector și aproape blind băieții cei noi. Îi conduce cu vordomoală la autobuz, pentru a peca la Snagov, în prima reuniuare reprezentativei, ediția '74.

Astăzi lotul național decolează direcția Istanbul. În cele câteva zcare s-au scurs între convocare plecarea în turneu, jucătorii fost supuși unor teste medicale complexe, au efectuat antrenamente cu caracter fizic, tehnic și tactic în sală sau afară. S-au angajat într-un prim meci de verificare: de două reprize a 45 de minute divizionara B, Metalul Mija.

Ieri, conducerea F.R.F. și echipa reprezentativă s-au întîlnit în sedință. Fiind primul contact oficial un asemenea nivel, evenimentul a semănat cu stampilarea certificatului de naștere al noii echipe naționale.

INSTANTANEE CU... CEI CINCI

BALACI

„DE LA DUMITRU ORICINE ARE DE ÎNVĂȚAT”

Ilie Balaci, mezinul campionatului, părea stingher în momentul sosit în mijlocul tricolorilor.

— Credeai că, junior fiind (Balaci s-a născut la 13 septembrie 1956 — n.n.) vei ajunge în lotul reprezentativ?

— Nu, nu credeam. Am ajuns datorită antrenorului Cernăianu, care m-a promovat în prima echipă. Îmi mulțumesc mult. Sper să nu-l dezamăgesc. Nici pe antrenorul echipei naționale nu vreau să-l dezamăgesc.

— Cum vezi tu o linie de mijloc Dumitru-Balaci?

— Oricine ar vrea să joace împreună cu cel mai bun fotbalist român al anului trecut. Lîngă el oricine are de învățat ceva și se simte obligat să muncească nu glumă, pentru a nu se face de ris.

ANGHELINI

„VA TREBUI SĂ JOC EXACT CA LA CLUB!”

După o „carieră” frumuseală la reprezentativele de juniori și tineret, Anghelini face acum un pas firesc, cel următor.

Ei sînt: Jivan, Fl. Marin, Nistor, Anghelini și Balaci. În postura inedită în care se aflau la primele lor declarații în calitate de selecționați în lotul A, cei cinci au fost cumpătați la vorbă, aproape reținuți. Se deslușea însă, ușor, satisfacția evenimentului și voința lăuntrică de a se impune definitiv.

— Te așteptai la această convocare?

— Desigur, ne răspunde el, dar sincer să fiu, nu acum.

— Ai jucat ca fundaș lateral și pe dreapta și pe stînga. Ce post îți convine mai mult?

— Îmi convine „pe dreapta”. În campionat, cu nr. 2 pe spate, nu mi-e frică decît de Marcu. Ca fundaș stînga, m-a putut depăși și un necunoscut, Ștefănescu, de la Petrolul.

— Ce ți-a spus Nicolae Proca la plecarea spre București?

— Mi-a spus că nu are emoții în privința mea. Dar ca să reușesc, mi-a atras atenția că va trebui să joc exact ca la club, să nu încerc să fac altceva decît ceea ce știu bine, să nu mă complic în treburi multe din dorința de a epata.

FL. MARIN

„SE POATE NAȘTE O NOUĂ

ȘI PUTERNICĂ ECHIPĂ!”

Acum un an pe Florin Marin nu-l cunoșteau prea bine nici fotbalistii din prima echipă a Rapidului. Pentru că fundașul central de la tineret nu jucase, încă, nici un minut în prima divizie. Anul trecut, în martie, la Leeds, echipa giuleșteană avea serioase probleme de alcătuire a formației, și antrenorul Bazil Marian l-a aruncat în luptă pe „băiatul acela înalt de la tineret”. Într-un meci din Cupa cupelor a debutat, deci, Fl. Marin în prima echipă a Rapidului.

— Acum e vorba de un debut cu responsabilități sporite!...

— Cred că fiecare din noi veniți în lotul național e conștient de marile obligații ce-l revin, dincolo de marea onoare ce i s-a făcut prin selecționarea în prima reprezentativă a țării. Personal voi race totul pentru a nu risipi încrederea acordată. Cred că în turneul acesta de iarnă se poate naște o nouă și puternică echipă națională. Pentru că există atîția tineri talentați și atîția jucători cu experiență!

JIVAN

„RĂDUCANU E UN PORTAR FOARTE BUN, DAR...”

— Mihai Jivan, care a fost pentru tine momentul hotărîtor al saltului spre lotul tricolorilor?

— Plecarea, în vara anului trecut, din Arad, orașul în care m-am născut, în care am crescut și învățat să apăr. Nu mi-a fost ușor să mă... rup de Arad. Trebuia s-o fac însă, dacă voiam să ajung în Divizia A. Și voiam acest lucru din toată inima. Așa am ajuns la Timișoara, unde am fost promovat. La U.T.A. n-am avut acest noroc, deși m-am aflat pe banca de rezervă o bună bucată de timp.

— Pleci în turneul din Turcia ca rezervă a lui Răducanu. Care e părerea ta despre portarul Rapidului și al echipei naționale?

— Răducanu e un portar foarte bun, unul din cei mai buni portari ai fotbalului nostru. Dar, anul trecut, Răducanu are acum 28 de ani, este cel mai „bătrîn” din lot. Așa că sper...

NISTOR

„UN VIS FRUMOS...”

În vara lui '71, Nistor se urca într-un tren, în gara Sibiu, cu destinația litoral. A coborît la Constanța și s-a prezentat la Clubul (pe atunci) Farul pentru a-și oferi serviciile. Cosmoc (în vremea aceea, antrenor principal la echipa „marinarilor”) și Hașoti l-au întregat unde a mai jucat. „La C.S.M. Sibiu, în Divizia B”, a fost răspunsul.

Un meci pentru verificare, și Nistor rămîne pe malul mării. După două sezoane, iată-l în națională. Apariția lui în „marele fotbal” a fost interesantă, pentru că își trebuie multă ambiție, o apreciere exactă a valorii, o sete nepotolită de autodepășire, ca să te propui singur într-o echipă superioară. În sensul opus obiectului împămîntenit. Probabil că aceleași calități l-au adus pe Nistor și în lotul reprezentativ. Cel mai frumos vis al oricărui jucător — afirmă el — după un sezon în care n-a părăsit „echipa campionatului”, din revista noastră. Atu-urile și minusurile sale, în concepția lui Robert Cosmoc: „Evoluție constantă, plasament, acroșaj. Mai are de lucrat pentru îmbunătățirea forței”.

Jucătorii rezidenți, la Herculane, înaintea unui antrenament desăvârșit în frumoasa stațiune de pe Valea Cernei.
Foto: D. NEAGU

REINHARDT PREGĂTEȘTE „UN START FOARTE TARE“!

Cînd cei mai grizonți dintre locatarii hotelului „Hercules“ o pornesc cu noaptea în cap spre stabilimentele băilor, înținse cu regularitate în drumul lor grupul fotbalistilor rezidenți. Negurile mai zăbovesc pe superbe înălțimi care îmbrățișează Herculane, gerulețul te pișcă, dar programul de învioreare e program. Reinhardt nu renunță la el oricît ar fi. „Acum, că simțim pe locul pe care simțim, dar dacă am fi li-deri cred că mureșul ne-ar pro-gramă antrenamentul de înviore-are de la 5 dimineața...“ glumea Atodiresel. Ion Reinhardt a accentuat influența personalității lui de om echilibrat, „cu picioarele pe pămînt“, și învinsesent și pu-țini mai sînt astăzi cei care sî-

rii și cocompieri își vor amîni cu plăcere de truda lui pentru cu-lorile rezidenți; cu forțele de care dispunea, Kafka a luptat pentru ca C.S.M. Reșița să reîntre în A și se retrage cu satisfacția împlinirii dorinței. Mai lipsește — dar numai pentru o vreme — Flo-rea; o accidentare destul de se-rioasă îl va ține departe, de te-ren probabil pentru întregul re-etur. Absența pe care „unpreze-cele“ reșitean o va resimți, fără îndoială. Numele noi: Bora și Fi-lipescu sînt jucătorii veniți de la Progresul, alți absolvenți al ace-slei productive școli condusă de Kluge, Gorgorin și Știrbei. Ca-ranțina președea de regulament expiră și ei vor fi cu siguranță utilizați de Reinhardt. Iar Batky,

TOATE GÎNDURILE DUC SPRE RETUR...

„Peste drum de gara în formă de pasăre a Predealului, la hotel „Carmen“, a tras A. S. Armata Tg. Mu-reș în iarna aceasta. Echipa a venit din 13 ianuarie în frumoasa stațiune, după cinci zile de pregătiri la Tg. Mureș, și vrea ca pînă la sfîrșitul lu-nii să-și încerce serios „bateriile“ pentru retur.

Cînd i-am cîntat pe tirg-mureșeni la hotel, recepționera ne-a trimis unde-va „spre Piriul Rece sau pe sub te-leferic spre Clăbucet, pe acolo știu că aleargă de obicei...“

Cei 18 jucători însoțiți de antreno-ril Romeo Catană și A. Ordogh (de

care include și un cros de două mii de metri. Dar întreg lotul se supune cu seriozitate programului, conștient, probabil, că „cine transpiră mai mult acum, va transpira mai puțin la pri-măvară!“ cum mărturisea Hajnal. În zilele acestea pur „fizice“ antrenorii mai „aruncă“ din cînd în cînd și cite o minge în alergări, mai mult cu scop psihologic, dar azi sau mîine va începe și pregătirea specifică, pur teh-nică, și jucătorii abia așteaptă reîn-țînirea cu dimensiunile terenului. Se caută și un adversar, doi, pe la Bra-sov și Buzeni, antrenorii vor să sus-țină și două-trei meciuri amicale pînă

măsura posibilităților reale ale fiecărui jucător!“ Cînd amintim și de cla-sament, antrenorul face cîteva clipe. A. S. Armata Tg. Mureș va începe returul de pe locul opt, cu 18 puncte, adică de la o distanță de numai două puncte de ocupanta locului doi, dar cu marele handicap al golaverajului: 24 de goluri înscrise, 30 primite! „Nu-i o distanță prea mare, și sper ca echipa să-și recapele ambiția și încrederea cu care a reușit să se claseze pe locul patru în ultimul cam-pionat, loc care i-a permis partici-parea în Cupa Balcanică, unde, de altfel, a ajuns în finală“.

„Dialog fugar cu golgeterul echi-pe, Mureșan. Omul de gol al tirg-mu-reșenilor a pornit pe 30 de ani, însă spune că se simte încă tînăr, că pre-gătirile îl merg de minune, și vrea să rămînă multă vreme în echipă, „de la 1 ianuarie am lăsat și fuma-tul, trebuie de-acum să fac mai mul-te sacrificii ca să inseriu cît mai multe goluri!“.

Într-o discuție mai largă, cineva precizează: „Nu uitați, că A.S.A. s-a calificat și în sfîrșitul de finală ale Cupei României“. Hajnal duce ideea mai departe: „Și sînt doar trei me-ciuri pînă la marelă trofeu“, Mure-san și Unchiș dau din cap surzind, somn că le suride mult un vis așa de frumos. Antrenorul Catană oferă și soluția pentru împlinirea acestei ilu-zii: „Dacă echipa va juca și în de-plasare cum joacă acasă!“... Era, la drept vorbind, condiția echipei pentru întregul sezon de primăvară.

„Cînd am părăsit Predealul, lotul tirg-mureșan tăia zăpada pe coaste, împădurite din dreapta drumului cu duce spre Rîșnov. Cu multă convin-gere, fiecare ducind cu sine atîtea idealuri pentru primăvara care vine...“

Mircea M. IONESCU

PRIMELE ETAPE VOR FI DECISIVE!

Slănic Moldova este o stațiune din ce în ce mai căutată de lotu-rile sportive. Pirțile munților Ne-mira, înmulate de un soare nefi-ress de puternic, sînt asaltate în aceste zile de atleți, handbaliști, cicliști, popicari și fotbaliști. În această pitorească stațiune s-a de-plasat și formația Sport Club Bacău.

„Lanterna roșie“ a Diviziei A a sosit luni în stațiune. Jucătorii nici nu s-au instalat bine în ca-merele elegantei vile „Flora“, că antrenorul Constantin Rădulescu, energic cum îl știm, i-a anunțat că primul antrenament va avea loc peste o jumătate de oră.

„N-avem timp de pierdut, ne explică „principalul“ băcăuanilor. Ne aflăm într-o situație critică, din care numai efortul și ambiția ne mai pot salva. La pregătirile pe care pînă acum le-am făcut acasă, băleții au fost conștincioși și voluntari. Nu am absolut nimic să le reproșez. Toți vor să dea tot ce pot, să se sacrifice, pentru ie-șirea din postura neplăcută în care ne găsim. Aici, la Slănic Mol-dova — stațiune ideală pentru perioada pregătirii fizice de bază, unde noi venim al treilea an con-secutiv — vom rămîne două săptă-mîni. Apoi avem în proiect un turneu de cîteva jocuri în Iugo-slavia“.

„Peste cîteva minute primul care coboară din cameră... Colo-man Braun-Bogdan, venit din partea federației pentru a urmări pregătirile. „O iau înaintea jucă-torilor, ne spune reputatul tehni-

cian. Vreau să urc pe munte, să-i asist acolo la pregătire. Mă gră-besc să plec, că băleții ăștia acu' mă prind“.

„Întîlul jucător sosit în holul vilei, după terminarea formalită-ților de cazare este Dembrowschi. „Am rămas în urmă cu pregăti-rea. Trebuie să recuperez. Pînă azi am participat doar la 5 antrena-mente, pentru că am fost plecat într-o tabără de schi cu studenții

puns pe care l-am preluat și care merită să fie transcris: „Decizia lui Valentin Stănescu nu m-a sur-prins. Era logic să alcătuiască o noua echipă, de perspectivă. Nu sînt afectat de neselectare. Troi, Mircea Sandu, Dudu Geo-rgeșcu, Marcu sînt jucătorii mai ti-neri decît mine, care merită să fie promovați“.

„Coboră Ghîță, decanul de vîrstă al echipei, împreună cu

SPORT CLUB

de la „Educație fizică“, facultate ale cărei cursuri le frecventez“.

Dembrowschi crede că în pri-măvară acolo, în zona inferioară a clasamentului, va fi un infern. Dar tot atît de convins e că echi-pa lui va avea evoluții superioare celor din tur și va evita retrogra-darea.

„Va fi extrem de greu, conti-nuă el. Toate formațiile își du-blează eforturile și... speranțele. Vă închipuiți că nimeni nu vrea să retrogradeze. Pentru noi, și poate nu numai pentru noi, pri-mele etape vor fi decisive“.

Nu l-am întrebat nimic pe Dem-browschi în legătură cu neselecta-narea lui în reprezentativa națio-nală. Dar a făcut-o unul dintre acei localnici iubitori ai fotbalu-lui, care, cum au auzit că S.C. Ba-cău a venit în stațiune au și în-ceput să dea tîrcoale vilei Flora. Și Dembrowschi i-a dat un răs-

secundul Petrică Rădulescu. „Me-ciurile pe care le avem de susți-nut în deplasare, pot însemna as-censiunea noastră. Vom juca, în primele 6 etape cu „vecine“ — de clasament, în dauna cărora vom căuta să acumulăm puncte. Două puncte luate în partidele cu Ra-pid, Petrolul și C.F.R. Cluj, în-seamnă, în mod sigur, salvarea!“

Petrică Rădulescu își manifes-tă nemulțumirea că în stațiune este foarte puțină... zăpadă. „Am fi dorit să fie și ceva mai frig, se destănuie el“.

„Tot lotul băcăuanilor — în care nu e de semnalat nici o nou-tate — a coborît în fața vilei, gata de antrenament.

Peste cîteva minute grupul ace-s-ta avea să străbată în alergare străzile orașului, sub privirile cu-rioase și interesate ale trecăto-rilor...“

Dan Miru VIȘAN

C.S.M.

conteste ceea ce a construit lotulul mureșenilor de la U.T.A.

Discuția noastră a pornit de la „C.S.M. Reșița, ediția 1974“. „Nu s-a schimbat nimic din ceea ce gîndeam, din ceea ce trebuie să facem spre a avea o existență liniștită și onorabilă în prima di-vizie. Trebuie, în continuare, să alergăm mai mult decît adversa-rul, trebuie să ne batem mai mult. Așa că în direcția aceasta continuăm să ne concentrăm efor-turile. Se înțelege, sub acest as-pect zilele din pregătirea de iar-nă sînt decisive și nu-mi pot per-mite să irosc nici una dintr-ele“.

Reinhardt ne-a spus, mai departe, despre o serie de corective aduse planului de lu-cru, vizînd mereu creșterea in-tensității și, implicit, a volumului acumulărilor pentru săptămîinile de campionat. Lotul pe care an-trenorul principal al C.S.M.-ului, secundat de un om plin de bună-voință și priceput, prof. Iosif Kudlimay, un nume cunoscut în lu-mea handbalului, dar cîștigat a-cum pentru fotbal îl conduce, în aceste zile pe numeroasele trasee de la Băile Herculane e compus astfel: Ilieș și Constantin — por-tari; Ologeanu, Georgevici, Kiss, Rednic, Batki, Bulgoane, Vizitiu — fundasi; Pușcas, Beldeanu, Bo-ra, Bocșa — mijlocași; Atodire-sei, Voinea, Nestorovici, D. Po-pescu, Filipescu, Căprioru, Doja — atacanți.

Acum trebuie să facem o pau-ză în desfășurarea micului nos-tru reportaj informativ spre a vă explica unele absențe din învîr-tirea de mai sus sau unele pre-zențe noi. Kafka a renunțat la fot-balul de performanță și antreno-

Bulgoane, Vizitiu și Doja sînt promovările din echipa de tîne-ret, tot atîtea speranțe de totală realizare a unor talente au-tohtone.

C.S.M.-ul rămîne în Băile Her-culane pînă mîine. Va reveni la Reșița pentru un dens program de meciuri de verificare. Rein-hardt nu face un secret din do-rința de „a porni foarte tare“. Lucru explicat de conformația primelor porțiuni ale traseului re-turului; trei meciuri pe teren propriu și o singură deplasare. Accidentele sau ezitările pe ace-s-ta porțiune devin de două ori mai grave, în perioada imediat următoare. De aceea antrenorul și elevii lui doresc să materialize-ze cu precizie programarea fa-vorabilă. După cum își propun un nou moment de maxim efort în final cînd, iarăși, joacă din patru partide, trei pe stadionul din Va-lea Domanului.

Atmosfera e optimistă, discipli-na e la loc de cinste, episodul Beldeanu, a primit o soluție prin efortul ambelor părți: conduce-rea secției și jucătorul în cauză care, se pare, a căpătat și o bine venită lecție, pe care îl singur o apreciază. Se speră ca această in-țimplare-avertisment să fi avut un efect util asupra întregului lot.

Dorința generală: lucrurile bune pe care C.S.M. Reșița le-a făcut de cînd a reîntreat în A să nu fie în nici un caz umbrite de un retur fără fotbalul tehnic și sportiv pe care roș-negrii l-au practicat de regulă. Și pentru care neîntreaga lor a crescut în ochii tuturor: sustinătorii și adversarii.

Etimie IONESCU

În aceste zile, lotul liderului (Universitatea Craiova) efectuează ultimele antrenamente la Băile Herculane, acolo unde a cîntat să-și încerce toți „acumulatorii“ cu energiile necesare bătăliilor din partea a doua a campionatului.
Foto: D. NEAGU

Considerând întreaga durată a pregătirii din perioada de iarnă ca având opt săptămâni (7 ianuarie — 3 martie) rezultă că, până la această oră, echipele de Divizia A au parcurs aproximativ o treime din timpul total destinat acumulării, în vederea noului sezon competițional. Acesta ar fi de fapt și singurul element comun, de ordin cantitativ, care indică o anumită tendință de aliniere, în ceea ce privește programul în ansamblu al formațiilor noastre frunțate.

În rest, spre deosebire de anii precedenți, în iarna aceasta s-a manifestat, în cadrul colectivelor divizionare, o gamă mult mai variată de soluții sub raportul etapizării perioadei, al curbei generale a solicitărilor și chiar al conținutului antrenamentelor din etapa instruirii nespecifice. Lucru demn de subliniat, care dovedește că, pe undeva, tehnicienii primului eșalon competițional încearcă să se desprindă din ce în ce mai mult de șabloane, căutând forme noi de exprimare pedagogică, în funcție de condițiile specifice activității lor, de posibilitățile loturilor și sarcinile de realizat.

Plecând de la o astfel de situație obiectivă, apreciem că este practic destul de dificil a încadra întreg plutonul divizionar în aceleași limite ale pregătirii și a preciza un anumit moment al acesteia. Dificultatea provine înainte de toate de faptul că s-a creat, încă de pe acum, o oarecare departajare pe planul instruirii, mai bine-zis o diferențiere în privința evoluției generale a curbei efortului, din care cauză nu toate formațiile se găsesc în prezent pe aceeași treaptă a acumulărilor. Așa bunăoară, în timp ce o serie de echipe ca Petrolul, Sport Club și Universitatea Cluj au plecat de câteva zile spre stațiuni balneo-climaterice pentru intensificarea solicitărilor în condițiile de pregătire centralizată, iar C.F.R. Cluj urmează să facă același lucru de-abia luna viitoare, altele cum ar fi de pildă

Steaua, Rapid, Dinamo, F. C. Argeș, C.S.M. Reșița, U.T.A., Politehnica Iași și Politehnica Timișoara își încheie în cursul acestei săptămâni etapa montană și sînt în măsură a începe jocurile de verificare. Ca de altfel și grupul acela care se vor reveni în orașele de reședință în jurul datelor de 29 și 30 ianuarie și anume: Universitatea Craiova, Sportul studențesc, Jiul, Steagul roșu și A.S.A. Ca să nu mai vorbim de F. C. Constanța pe care o considerăm practic intrată în etapa precompetițională.

PE TEME DE INSTRUIRE

Așadar, cu toate că cele 18 divizionare au ca țintă atingerea unei forme sportive corespunzătoare în preajma reluării activității oficiale, varietatea căilor și a metodelor folosite în acest scop determină încredințarea o anumită eșalonare pe itinerariul acestei perioade de iarnă.

Cum însă în cadrul tuturor ciclurilor de antrenament jocul începe să fie inclus treptat, ca unul dintre principalele mijloace de pregătire, ne propunem și câteva succinte considerații pe această temă, cu atât mai mult cu cât în unele cazuri problema în speță capătă o mare importanță și actualitate prin prisma turneeelor programate chiar la sfîrșitul acestei luni.

Concret, despre ce este vorba? În primul rînd trebuie urmărit cu perseverență ca acumulările — atât cele cu caracter specific, cât și cele nespecifice — să nu rămînă, separat sau în ansamblul lor, ca ceva rupt de conținutul intim al jocului, ci eișiguri reale în sprijinul calității acesteia. Cu alte cuvinte, forța, rezistența, angajamentul fizic, viteza de execuție și procedeele tehnice de bază, aduse prin antrenament

continuă la un nivel optim de exprimare, se impun valorificate în condițiile întrecerii, ale confruntării directe cu adversarul. Numai în acest fel efortul și strădanile depuse în asprele zile ale acestei ierni își pot justifica cu adevărat rațiunea. Altfel ne vom mulțumi să spunem, ca și în alte împrejurări că s-a muncit mult, dar fără folos.

Un al doilea aspect principal, pe care îl pune în evidență trecerea treptată la organizarea jocului de verificare, este acela privind materializarea concepției tactice a antrenorului, în raport cu posibilitățile lotului de care dispune. Acum cînd începe efectuarea antrenamentelor globale și lucrul pentru omogenizarea pe compartimente și ansamblu, trebuie să apară distinct, în cadrul modului de acțiune a echipelor noastre divizionare și pe măsură ce se apropie contactul cu competiția, ideea în spiritul căreia jucătorii urmează a-și manifesta personalitatea colectivă, pentru a realiza obiectivele de performanță propuse. Pe de altă parte este necesar ca noțiunea de joc de verificare să-și păstreze nealterat sensul în practica instruirii, în așa fel încît un mijloc de pregătire atât de complex ca acesta să nu se transforme, cum se mai obișnuiește uneori, în pretext de divertisment sau formă deghizată de reducere a intensității efortului.

Prin esența sa, așa-zisa etapă a jocului de ansamblu și omogenizare constituie indiscutabil un moment de vîrf în contextul întregii perioade pregătitoare de iarnă. Și antrenorii știu bine că, de felul în care este rezolvată problema aceasta a jocului precompetițional, depinde într-o măsură hotărîtoare comportarea echipelor în apropiata bătălie a returului. Un motiv în plus deci, să sperăm într-o primăvară care să steargă impresia fotbalului sărac din trecutul sezon de toamnă.

Mihai IONESCU

DIN CALENDARUL INTERN ȘI INTERNAȚIONAL AL PRIMULUI SEMESTRU — 1974

Fotbalul românesc, în afara competițiilor interne ale apropiatului sezon de primăvară este angajat și într-o serie de acțiuni și confruntări amicale și oficiale pe plan internațional.

Iată însă mai întîi datele calendarului intern :

- **DIVIZIA A** : 3 martie — 19 iunie (returul campionatului ediția 1973/74);
- **DIVIZIA B** : 10 martie — 30 iunie (returul campionatului ediția 1973/74);
- **DIVIZIA C** : 16 martie — 23 iunie (returul campionatului ediția 1973/74);
- **JUNIORI** : 14 martie — 2 iunie (returul); 5 iunie — 26 iunie turneul final; 30 iunie finala campionatului;
- **„CUPA ROMÂNIEI”** : la 15 mai se vor juca sferturile de finală, la 26 iunie semifinalele, iar la 30 iunie finala.

ACTIUNI ALE LOTURILOR REPREZENTATIVE

- **LOTUL A** : 20—20 ianuarie, perioadă pregătitoare cu cele două jocuri din Turcia de la 20 și respectiv 29 ianuarie; 12—13 martie, reîntoarcerea lotului, joc de verificare; 20—24 martie pregătiri și meciul de la Paris cu Franța (23 martie); 10—18 aprilie pregătiri și deplasare în Brazilia pentru meciul cu campioana lumii de la 17 aprilie; 27—29 mai reîntoarcerea lotului, pregătiri pentru meciul cu Grecia din cadrul Campionatului Balcanic (29 mai);
- **LOTUL DE TÎNERET „23 DE ANI”** : 12—13 martie reîntoarcere, joc de verificare; 20 sau 23 martie joc amical cu selecționata similară a Poloniei;
- **LOTUL DE TÎNERET „21 DE ANI”** : 4—24 februarie pregătiri și participare la turneul internațional de la Viareggio; 12—13 martie pregătiri și joc de verificare; 15—17 aprilie pregătiri și joc cu reprezentativa similară a Ungariei;
- **LOTUL DE JUNIORI** : 1 martie joc amical cu R. P. Bulgaria în deplasare; 16 martie meci oficial cu reprezentativa R. F. Germania, la Passau, în cadrul preliminarilor turneului U.E.F.A.; 21—26 martie pregătiri și înfîntare amicală cu selecționata Turciei; 3 aprilie returul înfîntării cu reprezentativa R. F. Germania; 10—16 aprilie participare la turneul internațional de la Cannes; 21 mai — 2 iunie, participare la turneul final U.E.F.A. (Suedia), în caz de calificare.

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI A, EDIȚIA 1973 — 1974

ETAPA A XVIII-A, 3 MARTIE

Constanța :	F. C. Constanța	—	Dinamo	(1—1)
Ploiești :	Petrolul	—	C.F.R.	(1—2)
Reșița :	C.S.M.	—	Steaua	(1—1)
Arad :	U.T.A.	—	Steagul roșu	(0—2)
Craiova :	Universitatea	—	Jiul	(1—1)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	„Poli” Timișoara	(1—3)
București :	Rapid	—	Sport club	(3—1)
Cluj :	„U”	—	F. C. Argeș	(0—1)
București :	Sportul stud.	—	„Poli” Iași	(0—1)

ETAPA A XIX-A, 10 MARTIE

Iași :	Politehnica	—	„U” Cluj	(1—3)
București :	Steaua	—	F. C. Constanța	(1—2)
București :	Dinamo	—	Petrolul	(1—2)
Cluj :	C.F.R.	—	A. S. Armata	(1—3)
Pitești :	F. C. Argeș	—	Rapid	(1—2)
Brașov :	Steagul roșu	—	Univ. Craiova	(0—2)
Petroșani :	Jiul	—	C.S.M.	(1—4)
Timișoara :	Politehnica	—	Sportul Studențesc	(0—2)
Bacău :	Sport club	—	U.T.A.	(0—1)

ETAPA A XX-A, 17 MARTIE

Arad :	U.T.A.	—	Steaua	(0—3)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	Dinamo	(1—5)
Craiova :	Universitatea	—	„Poli” Timișoara	(2—0)
Constanța :	F. C. Constanța	—	Jiul	(1—0)
Cluj :	C.F.R.	—	„Poli” Iași	(0—1)
București :	Sportul Stud	—	„U” Cluj	(1—2)
Ploiești :	Petrolul	—	Sport Club	(0—1)
Reșița :	C.S.M.	—	F. C. Argeș	(1—1)
București :	Rapid	—	Steagul roșu	(0—1)

ETAPA A XXI, 27 MARTIE

Reșița :	C.S.M.	—	C.F.R.	(3—3)
Cluj :	„U”	—	Rapid	(0—0)
Pitești :	F. C. Argeș	—	Steagul roșu	(1—1)
București :	Dinamo	—	U.T.A.	(2—1)
Bacău :	Sport club	—	Sportul Studențesc	(0—4)
Iași :	Politehnica	—	Univ. Craiova	(0—1)
Constanța :	F. C. Constanța	—	„Poli” Timișoara	(0—1)
Petroșani :	Jiul	—	Petrolul	(1—2)
București :	Steaua	—	A. S. Armata	(1—2)

ETAPA A XXII-A, 31 MARTIE

Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	F. C. Argeș	(2—4)
Timișoara :	Politehnica	—	„Poli” Iași	(0—1)
Craiova :	Universitatea	—	„U” Cluj	(1—0)
București :	Rapid	—	Steaua	(2—3)
Ploiești :	Petrolul	—	C.S.M.	(1—5)
Brașov :	Steagul roșu	—	F. C. Constanța	(0—1)
Petroșani :	Jiul	—	U.T.A.	(0—1)
Cluj :	C.F.R.	—	Sport club	(1—3)
București :	Sportul stud.	—	Dinamo	(3—0)

ETAPA A XXIII-A, 7 APRILIE

București :	Sportul stud.	—	Univ. Craiova	(1—3)
Constanța :	F. C. Constanța	—	C.S.M.	(2—1)
București :	Rapid	—	C.F.R.	(1—3)
Cluj :	„U”	—	„Poli” Timișoara	(0—1)
Pitești :	F. C. Argeș	—	Jiul	(1—3)
Iași :	Politehnica	—	Steaua	(1—4)

Bacău :	Sport club	—	A. S. Armata	(2—3)
Brașov :	Steagul roșu	—	Dinamo	(2—3)
Arad :	U.T.A.	—	Petrolul	(1—4)

ETAPA A XXIV-A, 24 APRILIE

Timișoara :	Politehnica	—	Petrolul	(0—0)
Petroșani :	Jiul	—	Sportul studențesc	(2—2)
Reșița :	C.S.M.	—	U.T.A.	(0—2)
Cluj :	C.F.R.	—	F. C. Constanța	(1—5)
București :	Steaua	—	Steagul roșu	(0—1)
Craiova :	Universitatea	—	Rapid	(1—1)
București :	Dinamo	—	„Poli” Iași	(1—0)
Pitești :	F. C. Argeș	—	Sport club	(0—2)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	„U” Cluj	(0—2)

ETAPA A XXV-A, 28 APRILIE

București :	Rapid	—	Jiul	(0—3)
Brașov :	Steagul roșu	—	C.F.R.	(0—1)
București :	Sportul stud.	—	F. C. Argeș	(1—2)
Arad :	U.T.A.	—	A. S. Armata	(0—0)
Constanța :	F. C. Constanța	—	Univ. Craiova	(1—2)
Timișoara :	Politehnica	—	Dinamo	(1—2)
Cluj :	„U”	—	C.S.M.	(0—1)
Ploiești :	Petrolul	—	Steaua	(0—1)
Bacău :	Sport club	—	„Poli” Iași	(0—3)

ETAPA A XXVI-A, 5 MAI

Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	Steagul roșu	(0—0)
Petroșani :	Jiul	—	„Poli” Timișoara	(0—1)
Cluj :	C.F.R.	—	„U” Cluj	(2—2)
Iași :	Politehnica	—	Petrolul	(1—0)
București :	Dinamo	—	Rapid	(1—0)
București :	Steaua	—	Sportul studențesc	(1—0)
Reșița :	C.S.M.	—	Sport club	(0—2)
Craiova :	Universitatea	—	U.T.A.	(4—2)
Pitești :	F. C. Argeș	—	F. C. Constanța	(0—3)

ETAPA A XXVII-A, 12 MAI

București :	Dinamo	—	Univ. Craiova	(1—1)
Arad :	U.T.A.	—	F. C. Constanța	(1—2)
București :	Steaua	—	„Poli” Timișoara	(1—1)
Brașov :	Steagul roșu	—	C.S.M.	(0—2)
Bacău :	Sport club	—	„U” Cluj	(1—2)
Cluj :	C.F.R.	—	Sportul studențesc	(0—2)
Ploiești :	Petrolul	—	F. C. Argeș	(1—2)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	Rapid	(0—2)
Iași :	Politehnica	—	Jiul	(0—1)

ETAPA A XXVIII-A, 19 MAI

Constanța :	F. C. Constanța	—	Sport Club	(2—2)
Pitești :	F. C. Argeș	—	Steaua	(3—0)
Reșița :	C.S.M.	—	„Poli” Iași	(0—0)
București :	Sportul stud.	—	U.T.A.	(0—2)
Craiova :	Universitatea	—	A. S. Armata	(1—3)
București :	Rapid	—	Petrolul	(1—1)
Timișoara :	Politehnica	—	C.F.R.	(0—1)
Petroșani :	Jiul	—	Steagul roșu	(0—1)
Cluj :	„U”	—	Dinamo	(1—0)

ETAPA XXIX-A, 26 MAI

Arad :	U.T.A.	—	Rapid	(1—2)
Brașov :	Steagul roșu	—	„Poli” Timișoara	(1—1)

Constanța :	F. C. Constanța	—	Sportul studențesc	(2—3)
Ploiești :	Petrolul	—	A. S. Armata	(0—1)
București :	Steaua	—	„U” Cluj	(0—1)
Bacău :	Sport club	—	Jiul	(0—1)
București :	Dinamo	—	C.S.M.	(1—2)
Iași :	Politehnica	—	F. C. Argeș	(2—5)
Cluj :	C.F.R.	—	Univ. Craiova	(0—5)

ETAPA A XXX-A, 2 IUNIE

Pitești :	F. C. Argeș	—	C.F.R.	(0—2)
Iași :	Politehnica	—	F. C. Constanța	(0—2)
Timișoara :	Politehnica	—	C.S.M.	(2—2)
București :	Steaua	—	Dinamo	(2—0)
Craiova :	Universitatea	—	Sport club	(4—3)
Cluj :	„U” Cluj	—	U.T.A.	(0—1)
București :	Sportul stud.	—	Rapid	(1—0)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	Jiul	(0—4)
Ploiești :	Petrolul	—	Steagul roșu	(0—3)

ETAPA A XXXI-A, 5 IUNIE

Reșița :	C.S.M.	—	Univ. Craiova	(1—3)
București :	Sportul stud.	—	A. S. Armata	(0—2)
Petroșani :	Jiul	—	„U” Cluj	(1—0)
București :	Rapid	—	„Poli” Timișoara	(0—1)
Constanța :	F. C. Constanța	—	Petrolul	(0—1)
Cluj :	C.F.R.	—	Steaua	(0—1)
Brașov :	Steagul roșu	—	„Poli” Iași	(0—1)
Arad :	U.T.A.	—	F. C. Argeș	(0—0)
Bacău :	Sport Club	—	Dinamo	(0—2)

ETAPA A XXXII-A, 9 IUNIE

București :	Steaua	—	Jiul	(1—1)
Craiova :	Universitatea	—	F. C. Argeș	(1—2)
București :	Dinamo	—	C.F.R.	(1—1)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	F. C. Constanța	(2—1)
Reșița :	C.S.M.	—	Rapid	(0—0)
Iași :	Politehnica	—	U.T.A.	(1—3)
Timișoara :	Politehnica	—	Sport club	(0—0)
Cluj :	„U”	—	Steagul roșu	(0—3)
Ploiești :	Petrolul	—	Sportul studențesc	(2—1)

ETAPA A XXXIII-A, 16 IUNIE

Cluj :	„U”	—	Petrolul	(0—0)
București :	Rapid	—	F. C. Constanța	(0—4)
Pitești :	F. C. Argeș	—	„Poli” Timișoara	(2—5)
Petroșani :	Jiul	—	Dinamo	(0—1)
Bacău :	Sport club	—	Steagul roșu	(1—3)
Craiova :	Universitatea	—	Steaua	(0—1)
Arad :	U.T.A.	—	C.F.R.	(1—0)
București :	Sportul stud.	—	C.S.M.	(0—2)
Tg. Mureș :	A. S. Armata	—	„Poli” Iași	(1—4)

ETAPA A XXXIV-A, 19 IUNIE

Reșița :	C.S.M.	—	A. S. Armata	(0—3)
Ploiești :	Petrolul	—	Univ. Craiova	(0—2)
Brașov :	Steagul roșu	—	Sportul studențesc	(1—2)
Iași :	Politehnica	—	Rapid	(1—3)
Cluj :	C.F.R.	—	Jiul	(1—4)
Timișoara :	Politehnica	—	U.T.A.	(0—3)
București :	Steaua	—	Sport club	(0—1)
Constanța :	F. C. Constanța	—	„U” Cluj	(1—2)
București :	Dinamo	—	F. C. Argeș	(2—3)

ASII ARENELOR

O TRECERE ÎN REVISTĂ A JUCĂTORILOR DE RIDICATĂ VALOARE DIN TOATE TIMPURILE

Carnet extern CAZUL DE DOPAJ DE LA BELO-HORIZONTE

Ca să vorbești despre cei mai buni fotbaliști pe toate posturile de-a lungul anilor nu este un lucru prea ușor. Nu trebuie să uităm că au fost schimbate diferite sisteme de joc. La început a fost folosit jocul deschis (1-2-3-5), apoi s-a trecut la sistemul WM (1-3-2-2-3), apoi cel brazilian (1-4-2-4). Nu-i mai puțin adevărat că sistemele suferă mereu transformări, au decăzut așa zisele „școli tradiționale”, s-a renunțat la diferite stiluri.

Dacă jocul portarilor și fundașilor laterali a rămas aproape neschimbat, nu același lucru se poate spune despre jocul „stoperilor”. Oare jucătorii de acum câteva decenii s-ar mai încadra în jocul de acum?

Dar, lăsând la o parte aceste întrebări să încercăm să vedem care au fost cei mai buni jucători pe fiecare post de-a lungul anilor.

Iată o trecere în revistă făcută de publicația de specialitate „Pilká Nozna” din Varșovia, a cărei relativitate este subînțeleasă.

Zamora (stînga) și Combi, doi dintre portarii celebri ai istoriei fotbalului, înaintea portidei Spania-Italia din turneul final al C.M. 1938.

PORTARI

Schimbări esențiale în jocul portarilor nu s-au semnalat. Pînă în anul 1939, cea mai importantă figură rămîne spaniolul Ricardo Zamora. Și-a început cariera cu prilejul J. O. din anul 1920 de la A'werpen, fiind pe atunci, în vîrstă de 19 ani. Și-a încheiat cariera în anul 1933. A cîștigat aproape singur meciuri atît pentru echipa țării cit și pentru echipele C. F. Barcelona sau Real unde a jucat. A avut și o „zi neagră” cînd, într-o partidă Anglia-Spania, desfășurată la Londra a trebuit să capituleze de... 7 ori.

Cei mai mari „rivali” ai săi au fost: Planicika (Cehoslovacia) și Rudolf Hiden (Austria) decedat de curînd. Aceștia erau „cei trei mari”. Li urmau: Platko (Ungaria), Olivieri, Ceresoli, Combi (Italia), Mazzali (Uruguay), Jacob (Germania), Hibbs, Woodley (Anglia), Van der Meulen (Olanda).

În anii de după război, (cînd spunem „de după război”, ne referim la cel de al doilea), pe primul loc se situează Lev Iașin, urmat de: Banks, Swift (Anglia), Zoff (Italia), Soskici, Beara (Iugoslavia), Schroiff, Viktor (Cehoslovacia), Grois (Ungaria), Gilmar (Brazilia), Maspoli, Mazurkiewicz (Uruguay), Van Beveren (Olanda), Zeman (Austria), Kelsey (Țara Galilor).

FUNDAȘI

În sistemul jocului deschis (1-2-3-5), extremele erau dublate de mijlocașii laterali, în timp ce fundașii aveau în „paza” lor pe jucătorii din tripleta. Abia după introducerea sistemului W M, fundașilor li s-a trasat ca sarcină să marcheze extremele. Iar un fundaș care depășea linia de centru, era o raritate.

Astăzi, fundașii marchează extremele, atacă și înscriu goluri. Dintre cei care au rămas în istoria fotbalului înainte celui de al doilea război mondial notăm pe: Rosetta-Calligaris, Monzeglio-Allemandi, Foni-Rava (Italia), Della Tora-Paternoster (Argentina), Nazsazzi-Aripse (Uruguay), Rainer-Blum (Austria), Male-Hapgood (Anglia), Koranyi-Biro (Ungaria), Burger-Siroky (Cehoslovacia).

Dintre fundașii individuali se remarcă: Domingos (Brazilia), Harringer și Janes (Germania), Minelli (Elveția), Zenisek (Cehoslovacia) — pe partea dreaptă; Quinceos (Spania), Sesta (Austria), Dudas (Ungaria) — pe stînga. Cei mai buni? Foni (Italia) și HAPGOOD (Anglia).

După război, s-au remarcat: D. Santos și Carlos Alberto (Brazilia), Eyzaguirre (Chile), Hanappi (Austria), Bergmark (Suedia), Burgnich (Italia). În concluzie: cei mai buni fundași: N. Santos (Brazilia), Fachetti (Italia), Novak (Cehoslovacia), Lantos (Ungaria), Byrne (Anglia), Happel (Austria).

STOPERI

Pînă în anul 1939 au fost foarte puțini. Cei mai buni: Cullis, Barker (Anglia), Jordan (Franța), Goldbruner (Germania).

În anii de după război găsim mai mulți, cum ar fi: Bellini, Mauro (Brazilia), Moore, J. Charlton, Wright (Anglia), Vernon (Irlanda de Nord), Parola (Italia), Popluhar, Pluskal (Cehoslovacia), Liebrich, Beckenbauer (R.F.G.), Sesternev (U.R.S.S.), Salvatore (Italia), Santamaria (Uruguay-Spania), Germano (Portugalia), Loran (Ungaria).

MIJLOCAȘI

Înainte de război, cînd se folosea sistemul jocului deschis, cei mai buni erau: Monti (Argentina și Italia),

Smistik (Australia), Kada (Cehoslovacia) — în centru. Ca mijlocași laterali ieșeau în evidență: Andrade (Uruguay), Nausch (Austria), Serantoni, Locatelli (Italia), Kupfer, Kitzinger (Germania), Mercer, Cooping (Anglia), A. James (Scoția), Lazar (Ungaria).

După război, numărul lor a crescut foarte mult. Vom începe cu Di Stefano (Argentina-Spania), Suarez (Spania), B. Charlton, Edwards (Anglia), Didi, Gerson, Rivellino, Zito, Bauer (Brazilia), Andrade II (Uruguay), B. Blanchflower (Irlanda de Nord), Rivera, Mazzola (Italia), Liedholm, Gren (Suedia), Netzer, Overath, (R.F.G.), Netto, Voronin (U.R.S.S.), Bozisk (Ungaria), Masopust (Cehoslovacia), Z. Ceajkovski (Iugoslavia), Oewirk (Austria), Kopa (Franța), Coluna (Portugalia), V. Hanegem, Neeskens (Olanda), V. Moer (Belgia), Deyna (Polonia), Bonev (Bulgaria).

ATACANȚI

În atac avem la dispoziție patru posturi. Candidați în schimb, sînt foarte mulți. Pe aripa dreaptă ai figura, pentru epoca dinaintea războiului: Stanley Mathews (Anglia). În altă perioadă — mai îndepărtată — putem introduce pe Zischek (Austria), Biavati, Pasinatti (Italia), Castro (Uruguay), Aston (Franța), Bickel (Elveția).

În zilele noastre, lider necontestat este Garrincha (Brazilia). Îl urmează: Hamrin (Suedia), Ghiggia (Uruguay), Hendersson (Sco-

ția), Rahn (R.F.G.), Julinho (Brazilia).

Dintre centri atacanți notăm pe: Piola, Meazza (Italia), Scarone, (Uruguay), Stabile (Argentina), Lawton, Drake, Dean (Anglia), Leonidas (Brazilia), Sindelar (Austria), Bican (Austria, Cehoslovacia), Sarosi, Zsengeller (Ungaria), Langara (Spania), Backhuys (Olanda), Braine (Belgia), Nejedly, (Cehoslovacia).

După război se remarcă: Pele, Vava, Amarildo, Altafini, Tosiao, Ademir (Brazilia), Schiaffino, Hochberg (Uruguay), Cubillas (Peru), Sivorri (Argentina, Italia), Kocsis, Hidegkuti, Alberti (Ungaria), U. Seeler, G. Müller (R.F.G.), Vukas, Zebec, Sekularac (Iugoslavia), Kubala (Ungaria, Cehoslovacia, Spania), G. Nordhal (Suedia), Greaves, Hurst (Anglia), J. Charles (Țara Galilor), Law (Scoția), Best (Irlanda de Nord), Fontaine (Franța), Kindwall (Suedia), Cruyff (Olanda), Asparuhov (Bulgaria), Eusebio (Portugalia), Lubanski (Polonia).

Pe partea stîngă, numărul candidaților, pe posturi este mult mai redus. Dinainte de război remarcăm pe: Orsi (Argentina, Italia), Bastin Brook (Anglia), Vogel (Austria), Titkos (Ungaria), Colaussi (Italia), Brustadt (Norvegia), Puc (Cehoslovacia). Astăzi, pe primul loc se plasează: Riva (Italia), Gento (Spania), Zagalo, Pepe (Brazilia), Czibor (Ungaria), Finney (Anglia), Liddel (Scoția), Geaici (Iugoslavia), Simoes (Portugalia), Keizer (Olanda), Gadocha (Polonia).

CU ALF RAMSEY DESPRE ECHIPA ANGLIEI, BUCURII ȘI AMĂRĂCIUNI, JUSTIFICĂRI ȘI NĂDEJDI

Incontestabil Sir Alf Ramsay, de 11 ani antrenor al naționalei britanice de fotbal, este la ora actuală una din personalitățile cele mai discutate în lumea sportului. De curînd, la Londra, el a acordat un interviu ziaristului Carlo Grandini trimis special al ziarului „Corriere della sera” din Milano, în care se justifică, clarificînd și unele probleme de viitor ale echipei sale. Redăm pasaje din acest interesant dialog.

— Care au fost momentele de maximă satisfacție și amărăciune pe care fotbalul le-a adus în viața dumneavoastră?

— Ceea ce oferă fotbalul unui om care l-a închinat viața nu este o activitate normală, în care succesele și eșecurile sînt eforturilor. De obicei, atunci cînd scontezi mai mult pe o victorie te trezești cu o înfrîngere pe care nimic nu o poate explica. Am avut multe succese. Două campionate cu Tottenham și multe selecționări, ca fundaș dreapta, în echipa Angliei. Ca antrenor mai întîi victoria lui Ipswich și apoi titlul mondial cucerit de selecționata Angliei. Deziluziile au fost desigur și mai multe. Mai întîi cînd, ca jucător, permiteam omului pe care trebuia să-l păzesc să marcheze goluri. Ca internațional cînd am făcut parte din echipa engleză învinsă de S.U.A. cu 1-0, la campionatele mondiale ale anului 1950. Apoi au urmat marile deziluzii provocate de victoria Iugoslaviei asupra noastră la Florența, în cadrul semifinalelor campionatului european 1968. Apoi, în Mexic, cînd am fost învinși de selecționata R.F. Germania, deși conduceam cu 2-0 și, mai recent, eliminarea noastră de către Polonia în meciurile de calificare pentru München.

— După ce echipa dumneavoastră a pierdut calificarea la Campionatul mondial, în favoarea polonezilor, multă lume a presupus sau că veți demisiona sau că veți fi eliberat din funcție de forurile răspunzătoare de fotbalul englez. Nimic însă nu s-a întîmplat. De ce?

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL”

Hotărîrea F.I.F.A. ca cel de al treilea joc Iugoslavia — Spania să se dispute la 13 februarie în R. F. Germania a pus capăt incertitudinilor și comentariilor de tot felul. În urma hotărîrii, reprezentanții celor două țări au căzut de acord ca jocul să se dispute la Frankfurt pe Main la lumina reflectoarelor. În vederea dificilei partide, toate cluburile iugoslave din prima ligă și-au

— Vă referiți desigur la zvonurile puse în circulație de ziaristii englezi. Ei mă critică foarte adesea și bine fac, deoarece multe din observațiile lor sînt juste și obiective. Ele reprezintă însă numai punctul lor de vedere.

— Ca responsabil de echipa națională, recunoașteți că ați comis greșeli?

— Nimeni nu poate fi atît de sigur de sine încît să se considere infailibil. Am comis greșeli, dar fiind de bună credință. E ușor să privești în urmă și să spui dacă făceam asta în locul aceluia, etc... Cu „dacă” nu mergi prea departe.

— Cum explicați curba descendentă a naționalei engleze?

— Într-o lume în care totul se dobindește prin luptă continuă și muncă îndrîjită, nimeni nu posedă dreptul de a fi mereu învingător. Trofeele fotbalului trebuie să se repartizeze pe o arie cit mai largă, acesta pentru binele jocului. În 1966 aveam o echipă bună și am învins la mondiale. În 1970 la Mexic aveam o echipă și mai bună și am pierdut. În fotbal nu poți face ipotezi asupra rezultatelor. Echipa actuală nu a obținut rezultate fericite și a produs destule deziluzii, dar cu toate acestea, este o foarte bună echipă.

— Nu credeți că avînd în formație un nou Charlton și un nou Moore, echipa dv. ar putea obține alte rezultate?

— E clar că fiecare antrenor federal acuză lipsa jucătorilor săi de bază, atunci cînd aceștia lipsesc. Charlton nu a fost încă înlocuit. Căzută în urmă este și situația pe care o trăiește River, Mazzola, Burgnich și Fachetti. Pentru a avea succes o echipă națională trebuie să posedze cel puțin 3-4 jucători de super-clasă, ceea ce nu cred că este cazul cu formația Angliei din

momentul de față. Avem o reprezentativă bună, de un nivel destul de convenabil, dar lipsită de individualități. Nu vreau să fiu lipsit de amabilitate față de jucătorii ce li am la dispoziție, dar în ziua în care se va lîna un alt Charlton, un alt Moore, Bili sau Peters li voi primi cu brațele deschise. Sînt sigur că ei există în rîndurile acestor minunați tineri care se maturizează în fotbal sub ochii noștri. Trebuie numai să știm să primim.

— La München se vor confrunta din nou cele două mari școli de fotbal — cea europeană și cea sud-americană. Care sînt favoriții dumneavoastră?

— Dacă e adevărat că echipele europene se adaptează greu la condițiile de mediu sud-american, același lucru este valabil și verificat și pentru sud-americieni aflați în turnee europene. Nu cred că teretețul Brazilia — Argentina — Uruguay va avea o viață ușoară în fața echipelor R. F. Germania, Italiei sau Iugoslaviei, bineînțeles dacă aceasta din urmă se va califica. Cîi ne privește, ne-am început pregătirile pentru C.M. 1978 cu meciul Anglia — Italia. Rezultatul pentru noi nu este concludent, dar nici nu prezintă vreo importanță. Dar, dacă italienii vor juca și la München așa cum au jucat pe Wembley, nu vîd cine le-ar putea sta împotrivă.

FOTBALIȘTII IUGOSLAVI AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

dat, neavînd drept de joc. De asemenea, federația iugoslavă s-a adresat clubului francez Troyes pentru utilizarea internaționalului lui Petković, pe al cărui sport selecționeri contează foarte mult. Miljan Miljanic, membru al comisiei, a urmat, timp de 10 zile, în Spania jocuri din campionat, observînd forma celor vizați de Kubala pentru lotul național. Asistînd la Frankfurt la tragerea grupelor pentru turneul

final, Miljanici a declarat ziaristilor: „Desi e prematur ca noi sau spaniolii să comentăm șansele echipelor din grupa a doua (Brazilia, Scoția, Zair) înaintea „hopului” de la 13 februarie, îmi permit totuși să spun că și Spania și Iugoslavia, dacă se califică, au șanse reale ca, alături de Brazilia să joace în fazele superioare ale campionatului mondial”.

Dušan BUGARIN
Belgrad, ianuarie

Continuăm „panoramicul” nostru, cu prezentarea meciurilor care s-au

desfășurat în lume, între echipele reprezentative, de la 19 mai, pînă la sfîrșitul lunii iunie.

3

M A I

● Paris, 19: FRANȚA — IRLANDA 1-1 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Chiesa (F); Martin (I).

Franta: Carnus — Domenech, Quittet, Trésor, Rostagni, Michel, Adams, Floch, Revelli, Larque (Chiesa), Bereta.
Irlanda: Kelly — Holmes, McConville, Mullighan, Carroll (Herrick), Byrne, Hand, Martin, Donnelly, Treacy, Givens.
Arbitru: N. Rănea (România).

Franta: Baratelli — Broissart, Gardon, Trésor, Rostagni, Michel, Quittet, Floch (Chiesa), Revelli, Chiesa (Mezy), Bereta.
Arbitru: F. Biwersi (R.F.G.).

● Seul, 26: COREEA DE SUD — HONG KONG 3-1 (1-1) p.C.M.

● Seul, 26: ISRAEL — JAPONIA 1-0 (0-0, 0-0) p.C.M.

● Port au Prince, 27: HAITI — COLUMBIA 2-1 (1-1) A

● Kampala, 27: UGANDA — ALGERIA 2-1 (1-1) C.Af.

● București, 27: ROMANIA — R.D. GERMANĂ 1-0 (0-0) p.C.M.

A marcat: Dumitrache.
România: Răducanu — Sătmăreanu, Antonescu, Dinu, Deleanu, Dumitru, Nunweiler VI, Troi, Dobrin, Dumitrache, Marcu (Tărlungă), R. D. Germană: Blochwitz — Ganza (Pommerenke), Bransch, Sam-

son, Bulzacki, Musil, Cmikiewicz, Kraska, Deyna, Banas, Lubanski (Domarski), Gadocha.
Anglia: Shilton — Madeley, McFarland, B. Moore, Hughes, Bell, Dall, Storey, Peters, Clarke, Chivers.
Arbitru: P. Schiller (Austria).

● Tunis, 6: TUNISIA — BRAZILIA 1-4 (0-1) A
Au marcat: Paulo Cesar — 2, Valdomiro, Rivellino (B); Mohiedine (T).

Tunisia: Attouga (Ghazi) — Zitouni, Dhoul, Gasmi, Makli, Bezdah, Mohiedine, Chamam (Chicha), Temime (Karoui), Adhouma, Chakroun.

Brazilia: Wendell — Ze Maria, Luis Pereira, Piazza, Marco Antonio, Clodoaldo, Rivellino, Paulo Cesar, Valdomiro, Leivinha, Edu.
Arbitru: Ben Ghezal (Algeria).

● Port au Prince, 6: HAITI — URUGUAY 0-0 A

● Guayaquil, 6: ECUADOR — BOLIVIA 0-0 A

● Tampere, 6: FINLANDA — R.D. GERMANĂ 1-5 (0-3) p.C.M.

Au marcat: Savolmaa — autogol, Strelch, Löwe, P. Dücke, Kreische (R.D.G.); Maaninen (F).
Finlanda: Enkelmann — Sorsell, Rajantie, Savolmaa, Ranta, Soumalainen, Nikkanen, Virkonen, Maaninen, Paatelainen, Toivola.
R. D. Germană: Blochwitz — Wei-

● Moscova, 10: U.R.S.S. — ANGLIA 1-2 (0-1) A
Au marcat: Chivers — 2 (A); Muntean (U.R.S.S.).

U.R.S.S.: Rudakov — Olșanski, Hurtilava, Kalpicini, Lovcev, Kuznetov (Fedotov), Muntean, Papaiev (Vasenin), Andrian (Kozlov), Oniscenko, Blohin.

Anglia: Shilton — Madeley, Storey, McFarland, Hughes, B. Moore, Currie, Channon (Summerby), Chivers, Clarke (McDonald), Peters (Hunter).
Arbitru: Riedel (R.D.G.).

● Pekin, 13: R. P. CHINEZA — PAKISTAN 7-1 (5-2) A

● Budapesta, 13: UNGARIA — SUECIA 3-3 (1-1) p.C.M.

Au marcat: Kozma, Vidats, Zambó (U); Kindvall, Sandberg, Edström (S).
Ungaria: Bicskel — Török, Kovacs, Vidats, Szücs, P. Juhasz, Balint, Kozma (Szabo), Bene, Toth (Kocsis), Zambó.

Suedia: Larsson — Olsson I, Olsson II, Nordquist, Grip, Grahns, Tappan, B. Magnusson (Torstensson), Kindvall, Edström (Andersson), Sandberg.
Arbitru: C. Lo Bello (Italia).

● Viena, 13: AUSTRIA — BRAZILIA 1-1 (1-0) A
Au marcat: Kreuz (A); Jairzinho (B).

Austria: Konella — Sara, Sturmbacher, Hoff, Elgenstiller, Hattenberger, Starek (Schmidradner), Hasil (Gombach), Krankl, Kreuz, Jara.
Brazilia: Renato — Ze Maria, Pereira, Piazza, Marco Antonio, Clodoaldo, Rivellino, Paulo Cesar, Jairzinho (Valdomiro), Palinha (Jairzinho), Edu (Dirceu).
Arbitru: Jursa (Cehoslovacia).

● Alger, 14: ALGERIA — UGANDA 1-1 (0-0) C.Af.

● Torino, 14: ITALIA — ANGLIA 2-0 (1-0) A

Au marcat: Anastasi, Capello.
Italia: Zoff — Sabadini, Morini (Bellugi), Burgnich, Facchetti, Benetti, Capello, Rivera, Mazzola, Anastasi, Pulici (Causio).

Anglia: Shilton — Madeley, McFarland, B. Moore, Hughes, Storey, Currie, Peters, Channon, Chivers, Clarke.
Arbitru: Stanev (Bulgaria).

● Berlinul Occidental, 16: R. F. GERMANIA — BRAZILIA 0-1 (0-0) A
A marcat: Dirceu.

R. F. Germania: Maier — Vogts, Breiter, Cullmann, Beckenbauer, Flohe, Heynckes, Höness (Kapellmann), G. Müller, Overath, E. Kremers.

Brazilia: Leao — Ze Maria, Marco Antonio, Pereira, Piazza, Clodoaldo, Valdomiro, Rivellino, Jairzinho, Paulo Cesar, Dirceu.
Arbitru: A. van Gemert (Olanda).

● Port of Spain, 18: TRINIDAD — BARBADOS 0-0 A

● Copenhaga, 20: DANEMARCA — NORVEGIA 1-0 (1-0) A

● Bogota, 21: COLUMBIA — ECUADOR 1-1 (1-0) p.C.M.

Au marcat: Ortiz (E); Segrega — autogol (C).
Columbia: Zape — Segovia, Ortega, Rodriguez, Calcedo, Segrega, Brand, Ortiz, Diaz (Soto), Moron, Campaz.

Ecador: Mendez — Pelaez, Portilla, Camacho, Ortiz, Bolanos, Cabezas (Munoz), Noriega, Guime, Lasso, Estupinan.

● Moscova, 21: U.R.S.S. — BRAZILIA 0-1 (0-0) A

A marcat: Jairzinho.
U.R.S.S.: Pilgul — Dzodzuașvili, Hurtilava, Kalpicini, Lovcev, Kozlov, Muntean, Vasenin, Zencenko, Oniscenko (Nikonov), Blohin.

Brazilia: Wendell — Ze Maria, Pereira, Moises, Marco Antonio, Clodoaldo, Rivellino, Valdomiro, Jairzinho, Leivinha, Paulo Cesar.
Arbitru: K. Weiland (R.F.G.).

● Seul, 23: COREEA DE SUD — JAPONIA 2-0 (0-0) A

● Bogota, 24: COLUMBIA — URUGUAY 0-0 p.C.M.

Columbia: Zape — Segovia, Rodriguez, Ortega, Gonzalez, Segrega, Brand (Soto), Calcedo (Andrade), Ortiz, Campaz, Moron.

Uruguay: Santos — Ubina, Olivera, Masnik, Soryez, Esparrago, Cardaccio, Maneiro, Cubilla, Rey (Morena), Corbo (Bertochi).

● Berna, 24: ELVEȚIA — SCOTIA 1-0 (0-0) A

A marcat: Mundschein.

Elveția: Burgener — Mundschein, Valentini, Ramseier (Wegmann), Hasler, Odermatt, Kuhn, Blättler (Quentin), Demarmels, Balmer, Lulsier.
Scotia: McCloy — Jardine, Holton, Johnstone, McGrain, Bremner, Dalgligh (Graham), Hay, Morgan, Parlane, Connolly (Jordan).
Arbitru: Verbeke (Franta).

● Stockholm, 25: SUECIA — BRAZILIA 1-0 (0-0) A

A marcat: Sandberg.
Suedia: Hellström — Olsson I, Olsson II, Nordquist, Grip, Grahns, Kindvall (Torstensson), Tapper (Karlsson), B. Magnusson (Leback), Edström, Sandberg.

Brazilia: Wendell (Leao) — Ze Maria, Pereira, Piazza, Marinho, Carbone, Rivellino (Dirceu), Paulo Cesar, Valdomiro (Dario), Jairzinho, Palinha.
Arbitru: R. Glöckner (R.D.G.).

● Guayaquil, 28: ECUADOR — COLUMBIA 1-1 (1-0) p.C.M.

Au marcat: Munoz (E); Ortiz (C).
Ecador: Mendez — Pelaez, Portilla, Noriega, Ortiz, Camacho, Bolanos, Munoz, Lasso, Estupinan, Guime.

Columbia: Zape — Segovia, Ortega, Rodriguez, Moncada, Segrega, Ortiz, Soto, Diaz, Gonzalez, Moron.

● Glasgow, 30: SCOTIA — BRAZILIA 0-1 (0-1) A

A marcat: Johnston — autogol.
Scotia: McCloy — Jardine, Holton, Johnstone (Graham), McGrain, Bremner, Dalgligh, Hay, Morgan, Parlane, Jordan.

Brazilia: Leao — Ze Maria, Piazza, Pereira, Marco Antonio, Clodoaldo, Rivellino, Paulo Cesar, Valdomiro, Jairzinho, Dirceu.
Arbitru: Burns (Anglia).

ABREVIERI: A = meci amical; J. Af. = meci în cadrul Jocurilor sportive ale Africii; p.C.M. = preliminarii Campionatului mondial; J.E.V. = Jocurile Bolivariene; C.Af. = Cupa Africii; C.I.B. = Campionatul inter-britanic; C.B. = Campionatul Balcanic.

DOCUMENTAR REALIZAT DE
Mircea TUDORAN

Cea mai mare ocazie a meciului Franța—Irlanda (Eire), din preliminarii, de la Paris (19 mai): Adams (la pămînt) în fața portarului irlandez Kelly. Partida a fost condusă de compatriotul nostru, Nicolae Rănea.

● Abidjan, 20: COASTA DE FILDEȘ — MAROC 1-1 (0-1) p.C.M.
Au marcat: Pokou (C.F.); Aclia (M).

Coasta de Fildeș: Daniel — Koffi, Adam, Aïran, Sagnaba, Moha, Bozo, Guadre, Noll, Pokou, L'Guettan.
Maroc: Hazzaz — Mjid, Boujema, Abdallah, Larbi (Wac), Sidi Karem, Cherif (Hadadi), Petchou, Tazi, Faras, Aclia.

● Seul, 20: JAPONIA — VIETNAMUL DE SUD 4-0 (2-0) p.C.M.

● Seul, 21: COREEA DE SUD — MALAYEZIA 0-0 p.C.M.

● Seul, 21: ISRAEL — THAILANDA 6-0 (1-0) p.C.M.

● Nairobi, 22: KENYA — UGANDA 1-2 (0-0) C.Af.

● Seul, 22: HONG KONG — JAPONIA 1-0 (0-0) p.C.M.

● Seul, 23: MALAYEZIA — THAILANDA 2-0 (0-0) p.C.M.

● Seul, 23: COREEA DE SUD — ISRAEL 0-0 p.C.M.

● Montevideo, 23: URUGUAY — ARGENTINA 1-1 (1-1) A

Au marcat: Babington (A); Rey (U).

● Göteborg, 23: SUECIA — AUSTRIA 3-2 (1-0) p.C.M.

Au marcat: Sandberg — 2, Grahns (S); Jara, Starek (A).
Suedia: G. Larsson — Olsson, Nordquist, B. Olsson, Grip, Grahns, Bo Larsson, B. Magnusson (Polsson), Kindvall, Edström, Sandberg.

Austria: Stachowicz — Sara, Sturmbacher, Schmidradner, Krieger, Hikesberger, Hasil (Eitmayer), Starek, Parits, Kreuz, Jara.
Arbitru: V. Loraux (Belgia).

● Seul, 24: HONG KONG — VIETNAMUL DE SUD 1-0 (0-0) p.C.M.

● Moscova, 26: U.R.S.S. — FRANȚA 2-0 (0-0) p.C.M.

Au marcat: Blohin, Oniscenko.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuașvili, Hurtilava (Fedotov), Kalpicini, Lovcev, Vasenin, Muntean, Kuznetov (Olșanski), Oniscenko, Andrian, Blohin.

mer, Kurbjuweit, Lauck, Kreische, Seguin, Löwe, P. Dücke (Vogel), Streich.
Arbitru: E. Linemayr (Austria).

● Praga, 27: Cehoslovacia — ANGLIA 1-1 (0-0) A

Au marcat: Novak (C); Clarke (A).

Cehoslovacia: Viktor — Pivarnik, Zlocha, Samek, Hagara, Bčovsky, Kuna, Novak, B. Vesely, Nehoda (Strail).

Anglia: Shilton — Madeley, McFarland, B. Moore, Storey, Bell, Bell, Peters, Chivers, Channon, Clarke.
Arbitru: R. Glöckner (R.D.G.).

● Rio de Janeiro, 27: BRAZILIA — BOLIVIA 5-0 (3-0) A

Au marcat: Rivellino — 2, Valdomiro, Leivinha — 2.

● Seul, 28: COREEA DE SUD — ISRAEL 1-0 (0-0, 0-0) p.C.M.

IUNIE

● Casablanca, 3: MAROC — COASTA DE FILDEȘ 4-1 (2-0) p.C.M.

● Alger, 3: ALGERIA — BRAZILIA 0-2 (0-1) A

Au marcat: Rivellino, Paulo Cesar.
Algeria: Ouchen (Abrouk) — Kheddis, Ighil, Madani, Hadeff, Fendi, Banus (Djebbar), Salchi, Dall, Bachi (Akli), Gamouch (Draoui).

Brazilia: Renato — Chiquinho, Piazza, Ze Maria, Clodoaldo, Marco Antonio, Valdomiro, Rivellino, Leivinha, Paulo Cesar, Edu.
Arbitru: Bessaoudi (Tunisia).

● Oslo, 6: NORVEGIA — IRLANDA 1-1 (0-1) A

Au marcat: Paulsen (I); Dennehy (N).

Norvegia: Karlsen — Meirik, Birkelund, Vold, Slinning, Christiansen, Peterson, Johansen, Sunde, Paulsen, Lund.

Irlanda: Kelly — Carroll, Holmes, Martin, Mullighan, Birme, Dennehy, Daly, Giles, Treacy, Conroy.
Arbitru: Hlrvnleml (Finlanda).

● Praga, 6: Cehoslovacia — DANEMARCA 6-0 (0-0) p.C.M.

Au marcat: Nehoda, B. Vesely — 3, Bčovsky, Hagara.
Cehoslovacia: Viktor — Pivarnik, Zlocha, Samek (Dobias), Hagara, Bčovsky, Kuna, Novak (Adamec), B. Vesely, Nehoda, Strail.

Danemarca: Terkildsen — Ahlberg, Røntved, Bierre, Jensen, E. Hansen (Wonsel), Nielsen, Nygaard, Lund (Fluetzer), Dahl, H. Hansen.
Arbitru: A. Buchell (Elveția).

● Chorzow, 6: POLONIA — ANGLIA 2-0 (1-0) p.C.M.

Au marcat: Banas, Lubanski.
Polonia: Tomaszewski — Rzesny.

se, Sammer, Bransch, Kurbjuweit, Pommerenke (Häffner), Lauck, Kreische, Löwe, P. Dücke, Streich.
Arbitru: P. Kazakov (U.R.S.S.).

● Roma, 9: ITALIA — BRAZILIA 2-0 (1-0) A

Au marcat: Riva, Capello.

Italia: Zoff — Sabadini, Marchetti (Marchetti), Benetti, Bellugi, Burgnich, Mazzola, Capello, Pulici, Rivera, Riva (Chinaglia).

Brazilia: Leao — Ze Maria, Marco Antonio, Pereira, Piazza, Clodoaldo, Valdomiro, Rivellino, Leivinha, Paulo Cesar, Edu.
Arbitru: R. Helies (Franta).

● PELE S-A DECLARAT DE LA BUN INCEPUT un mare suporter al selecției Zairului: „Leopardii au jucători de un potențial tehnic egal cu cel al jucătorilor de mare clasă. Încă puțină coeziune tactică și mult curaj și această echipă poate realiza una din cele mai mari dar și mai plăcute surprize din întreaga istorie a campionatelor lumii” spunea el într-un interviu acordat televiziunii din Rio și la care au participat câteva dintre marile nume din fotbalul brazilian: de la Zizinho la Jairzinho, trecind pe la Ademir, Djalma Santos, Tostao, etc. ● DAR APROPO DE TELEZIUNE, „perla neagră” a reafirmat că nu va fi pe gazon la „Weltmeisterschaft” ci în una din cabinele de transmisie ale televiziunii din Sao Paulo, acolo unde se vor mai găsi și alte figuri celebre, precum Bobby Charlton, Max Merkel, Masopust etc. ● SI TOT DESPRE COMENTATORII DE RADIO SI TELEZIUNE: studioul din Frankfurt al televiziunii vest-germane a transmis, pe imaginile operațiunii de tragere la sorți, înregistrări sonore ale momentelor cînd s-a efectuat stabilirea seriilor, fără nici un alt comentariu. Totul este dominat de vocile reporterilor brazilieni și argentinieni, care nu-și pot potoli nici entuziasmul și nici to-

nalitatea vocilor. ● GEORGE EASTHAM, ANTRENORUL LUI GLENTORAN BELFAST, a încercat repetarea unei „lovituri de teatru” care i-a reușit cîndva: i-a propus lui Greaves să revină în activitate, jucînd numai meciurile din „Cupa cupelor” unde formația irlandeză este calificată. După o matură chibzuință, Greaves a răspuns „nu”.

INSTANTANE

Eastham regretă pentru că, în urmă cu 10 ani, el reușe o operație asemănătoare, convingîndu-l pe celebrul Tom Finney să revină pe teren, la 39 de ani, și să joace în meciurile Distillery (pe care el o antrena) — Benfica, ● SOTIL, COLEGUL DE LINIE AL LUI CRUYFF LA BARCELONA, a fost sancționat cu maximum de pedeapsă prevăzută pentru această situație, de către antrenorul Michels pentru că depășește cu două kilograme greutatea cerută de medicul clubului. Sotila a anulat micul dejun și a redus substanțial cina... „E mult mai greu ca în Peru...” a declarat el cînd i s-a comunicat sancțiunea. ● UN CONFLICT

CARE A OPUS PE REAL MADRID ÎNTREGII PRESE SPANIOLE, ca urmare a interdicției conducerii clubului, dictată jucătorilor, de a mai da declarații, a fost oplanat prin intervenția la timp a președintelui lui Real, Santiago Bernabeu. Conflictul risca să producă daune clubului și nu presei sportive... ● MEDIA SPECTATORILOR DIN CAMPIONATUL BULGAR: 12.000, o cifră superioară celei din trecuta ediție. Rezultatele reprezentativei și ale lui TSKA Sofia nu au rămas fără efecte. Recordul popularității îl deține însă tot Levski Spartak, actualul lider, care a înregistrat 417.000 spectatori plători la jocurile sale.

● ALTAFINI, CARE CONTINUĂ SĂ FACĂ RAVAGII printre apărătorii campionatului italian, rămîne reținut și modest în declarații: „Eu nu sint decît rezerva lui Anastasi. Pentru cînd este nevoie. La 36 de ani nu e rău, nu?” declară el, recent. ● LA 1 MAI, CÎND VA DISPUTA UN MECI AMICAL CU selecționata R. F. GERMANIA, reprezentativa Suediei, va atinge un moment jubilar din activitatea ei: al 500-lea joc. ● CENTRALA ELECTRONICĂ, RECENT CONSTRUITĂ LA FRANKFURT, și care va asigura legătura cu tot globul în perioada C.M., a fost supusă probelor și s-a comportat excelent.

ÎN ULTIMUL MOMENT...

Ciocolăria prinsă de obiectivul fotografic n-a avut urmările pe care, aparent, secvența ar lăsa-o să se întrevadă. Internaționalul englez PETERS (încu alb), care urmărea o minge prinsă mai înainte de portarul lui SHEFFIELD, MAC ALLISTER, a reușit să frizeze la vreme și să evite accidentul.

FOTOGRAFIE SIMBOLICĂ

Cunoscutul fundaș al echipei SPARTAK TRNAVA și al reprezentativei Cehoslovaciei, DOBIAS, a realizat, în ultimii ani, un veritabil monopol al locurilor fruntașe în clasamentul celor mai buni jucători cehoslovaci. În 1973, el a fost învins — este drept — de portarul VIKTOR, dar în anii 1971 și 1972, DOBIAS a câștigat cu autoritate referendumul organizat pentru desemnarea jucătorului nr. 1. Fotografia de mai sus e sugestivă pentru succesele lui DOBIAS.

ECHIBE... ECHIBE

Se publică, așa cum se procedează la început de an, cele mai bune selecționate europene ale anului care a trecut. De pildă, o anchetă a ziarului iugoslav „Sport” socotește că cel mai bun „unsprezece” din 1973 a fost acesta: Zoff — Krivokuca, Hulshoff, Beckenbauer, Facchetti — Deyna, Bremner, Netzer — Müller, Cruyff, Riva.

Pentru revista cehoslovacă „Gol”, selecționata anului 1973 s-ar prezenta astfel: Zoff — Krivokuca, Hurtilava, Beckenbauer, Facchetti — Bremner, Deyna, Rivera — Bene, Müller, Cruyff. Cum se vede, puține modificări, doar trei, între o formație și alta.

OBSTACOLE

Jucătorul care caută să treacă de barajul adversarului face o veritabilă mișcare de săritor de garduri, dar cântind să ia cu el și mingea. Ceea ce nu-i deloc ușor, să recunoaștem...

ANTRENORII ÎNTRE EI...

Excampiona Angliei, Derby County, și noul ei antrenor, Dave Mackay, se află din nou în centrul discuțiilor fotbalului insular. De data asta nu pentru probleme pur sportive, ci datorită presiunilor jucătorilor pentru readucerea fostului manager, Brian Clough. Astfel, fotbalistii refuză să se pregătească, să participe la antrenamente, să fie prezenți la sediul clubului pentru jocurile de campionat.

Mackay acuză pe Clough pentru această mică rezistență, bănuindu-l ca organizator al acțiunii ostile îndreptate împotriva sa. Clough a negat, însă, faptul că ar avea vreo legătură cu cele ce se petrec la fostul său club.

BECKENBAUER ÎNTEȘTE

CIFRA „100”

Recordul lui Uwe Seeler a căzut la 24 noiembrie la Stuttgart. Recordul de 72 de prezențe în prima reprezentativă de exinternaționalul vest-german a fost bătut de doi jucători simultan: Overath și Beckenbauer. Dintre ei ultimul are un ideal mult mai înalt. Beckenbauer vizează cifra 100 care să-l aducă în „Clubul 100”, al acelor jucători cu peste o sută de jocuri pentru prima echipă națională a țării lor. Până în prezent clasamentul se prezintă astfel: Moore (Anglia) 107; B. Charlton (Anglia) 106; Wright (Anglia) 105; Svensson (Suedia) 104; D. Santos (Brazilia), Gilmar (Brazilia), L. Sanchez (Chile), Boszik (Ungaria) toți cu câte 100 de jocuri în naționalele respective.

La festivitatea de retragere Uwe era sârbătorit de 70.000 spectatori. Oare cîți vor fi peste ani dacă Beckenbauer va atinge cifra mult visată? Sanse are! Un calcul sumar ne indică realizarea posibilă a 78 de jocuri internaționale până la WM '74 și dacă reprezentativa vest-germană ajunge între primele patru din lume, cifra poate suferi o nouă modificare — 85! La 29 de ani Beckenbauer nu va fi în nici un caz absent din reprezentativă... fiindu-i necesare încă 15 participări.

CELE MAI RAPIDE GOLURI

Se vorbește foarte mult despre golurile-instantaneu, cele care se marchează la cîteva clipe după fluierul de începere. Unul dintre acestea s-a marcat în ultimul derby milanez, Internazionale — A. C. Milan, cînd Boninsegna a marcat la 14 secunde după startul partidei. Boninsegna e un specialist în asemenea „lovituri de teatru”.

În întâlnirea cu Roma el a înscris după 30 de secunde de la începerea întrecerii. Totuși, golul cel mai rapid din campionatul italian aparține lui Sandro Mazzola care a marcat după 13 secunde de la fluierul de începere și tot într-un joc Inter — Milan, din ediția 1961/62. Boninsegna a mai marcat după 14 secunde în întâlnirea Inter — Milan de care am amintit. Vine apoi Montouri — gol după 18 secunde în jocul Udinese — Fiorentina, ediția 1956/57; Mazzia, gol după 19 secunde în partida Brescia — Cagliari din ediția 1967/68; Altafini, gol după 25 de secunde în meciul Milan — Inter, ediția 1960/61 și iarasi Boninsegna, gol după 30 de secunde în jocul Inter — Roma, de care, de asemenea, am pomenit.

VITTORI AȘI AI FOTBALULUI AFRICAN ?

Trei dintre titularii reprezentativei de juniori din Ruanda. De la stînga la dreapta, KIGALI, CHITHO și KAMATARI, considerați mari speranțe ale fotbalului din țara „continentului negru”, un continent în plină afirmare fotbalistică.

SPRE TITLU ?

Așa a fost intitulată fotografia alăturată care îl prezintă pe centrul atacant al lui Lazio, China-glia, lansat spre poarta adversă, ca un alergător de sprint care ia startul. Scena simbolizează puternicul asalt la titlu pe care îl da formația romană.

EFORTUL N-A FOST ZADARNIC...

Fundașul reușește, cu o fofă spectaculoasă, să respingă mingea înainte ca ea să treacă linia porții. A meritat efortul făcut în această vîgurnă să intervină! Mai trist era dacă efectul ei nu însemna evitarea golului.

● Echipa Ferencváros din Budapesta va întreprinde un turneu în Australia la începutul lunii februarie. Formația maghiară va susține două jocuri în compania reprezentativei Australiei, calificată pentru turneul final al C.M. și alte trei meciuri cu selecționatele unor regiuni.

● Jucătorii celei de a 15-a echipe calificate pentru finala din R.F. Germania a „mondialelor” ’74, reprezentativa statului Haiti, sînt tratați ca niște eroi naționali. În vîrșele magazinelor, pe străzile orașului Port au Prince, sînt afișate fotografiile jucătorilor, iar ziarele continuă să le acorde maxima atenție.

publicînd fotoreportaje despre el.

● E pauză de iarnă și în campionatul feminin din Elveția. Cele 33 de echipe, care activează în patru grupe, vor relua întrecerile la mijlocul lunii viitoare, cu jocuri de sală. În cele patru grupe, fruntașe sînt echipele St. Gallen (fără nici un punct pierdut), Soebach Zürich, Alpnach și Berna.

● În Statele Unite ale Americii crește numărul echipelor care practică fotbalul european. În campionatul înființat în 1968 s-au înscris pentru anul 1974 încă cinci reprezentative de orașe, numărul formațiilor ajungînd acum la 13. „Priza” cea mai mare la jocul cu balonul rotund o are California unde în echipele școlare activează numai puțin de 20.000 de elevi.

● Cerebrul jucător italian, Gianni Rivera, cîștigătorul „balonului de aur” în 1969, a declarat recent, într-un interviu, că îl consideră pe brazilianul Pele ca cel mai bun jucător al tuturor timpurilor. În urmă cu 13 ani, după jocul Italia — Brazilia — 3-0 (în care Rivera a înscris cel de al treilea gol de pe San Siro — fiind debutant în reprezentativa Italiei, la nici 19 ani) Pele a declarat: „Rivera este un mare fotbalist, mi-ar plăcea să joc cu el într-o echipă...”.

● Un ziar din Ciudad de Mexico cere sancționarea jucătorilor din reprezentativa Mexicului, care a fost eliminată în preliminariile C.M. de către haitienii, deoarece cu ocazia jocului de la Port au Prince ei s-au ocu-

pat mai mult de procurarea unor mărfuri pe care le-au comercializat, apoi, acasă, decît de meciul în sine.

● În cele 30 de ediții ale campionatului elvețian sistem divizie, cu tur-retur, doar 18 echipe cîștigătoare ale turului au reușit să cîștige și titlul, printre care și F. C. Basel — calificată acum în sferturnle de finală ale C.C.E. — de două ori.

● O achiziție pentru care Standard Liege a luptat îndelung a fost juniorul Kenquin, dintr-un mic club, Wibrin. Tehnicienii consideră că acesta e unul dintre cele mai mari talente apărute în ultimii ani în Belgia.

● Hurst, cunoscutul internațional englez, a suferit de o gravă pneumonie de pe urma căreia nu s-a reîncut nici acum. Convalescența sa e lungă.

● Bobby Charlton a primit, la începutul anului, o importantă decorație. El a primit „Ordinul Marii Britanii” în gradul de comandor, unul dintre cele mai înalte din cîte există în Anglia.

● Sepp Maier, portarul lui Bayeru și al reprezentativei vest-germane, a cîștigat aceluși meci în genul Billie King — Rigs, care l-a opus campioanei „en titre” al R.F. Germania la tenis, Helga Hosl. Meciul a fost urmărit de 5.000 spectatori!

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul 1, telefon 11.10.05 (centrală),
12.95.96

- PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
- PREZENTAREA GRAFICĂ: Aurelian UDROIU

ESTE GRUPEA NOASTRĂ CEA MAI PUTERNICĂ ?

Marca sală de festivități a primăriei din Paris a fost pusă la dispoziția forului continental, în ziua de 16 ianuarie, pentru găzduirea tragerii la sorți a grupelor Campionatului european. Cuni de atunci au trecut atâtea zile, n-o să mai stăruim asupra evenimentului, trecind direct la o scurtă informare asupra modului cum s-au alcătuit cele 8 grupe de câte 4 echipe. În prima urnă au fost introduse cele opt formații favorite, adică Anglia, Ungaria, Iugoslavia, România, Italia, U.R.S.S., Belgia și R.F. Germania. În a doua urnă au fost repartizate echipele Cehoslovaciei, Austriei, Suediei, Olandei, Turciei, R. D. Germaniei și Bulgariei. Urna a treia conține numele echipelor Portugaliei, Țării Galilor, Irlandei de Nord, Scoției, Poloniei, Elveției, Franței și Greciei. În sfârșit, în urna a patra se găsesc bilețelele cu numele echipelor Maltei, Islandei, Irlandei, Finlandei, Danemarcei, Norvegiei, Luxemburgului și Ciprului. Sorții au stabilit următoarele opt grupe ale competiției a IV-a a marii competiții rezervate selecționatelor de pe continentul nostru :

- GRUPE I: Anglia, Cehoslovacia, Portugalia, Cipru.
- GRUPE II-A: Ungaria, Austria, Țara Galilor, Luxemburg.
- GRUPE A III-A: Iugoslavia, Suedia, Irlanda de Nord, Norvegia.
- GRUPE A IV-A: ROMANIA, Spania, Scoția, Danemarca.
- GRUPE A V-A: Italia, Olanda, Polonia, Finlanda.
- GRUPE A VI-A: U.R.S.S., Turcia, Elveția, Irlanda.
- GRUPE A VII-A: Belgia, R. D. Germană, Franța, Islanda.
- GRUPE A VIII-A: R.F. Germană, Bulgaria, Grecia, Malta.

În campionatul european rezervat echipelor de tineret (până la 23 de ani) grupele au fost alcătuite în mod asemănător cu cele pentru echipele de seniori, ținându-se cont de cazurile de neparticipare, o serie de federații renunțând la înscrierea reprezentativelor de tineret :

- GRUPE I: Anglia, Cehoslovacia, Portugalia.
- GRUPE A II-A: Ungaria, Austria, Luxemburg.
- GRUPE A III-A: Iugoslavia, Suedia, Norvegia.
- GRUPE A IV-A: România, Scoția, Danemarca.
- GRUPE A V-A: Italia, Olanda, Finlanda.
- GRUPE A VI-A: U.R.S.S., Turcia, Irlanda.
- GRUPE A VII-A: Belgia, R.D. Germană, Franța.
- GRUPE A VIII-A: Bulgaria, Grecia, Polonia.

CIND SE VOR DISPUTA MECIURILE ECHIBEI NOASTRE ?

Așa cum prevăd dispozițiunile U.E.F.A., întâlnirile din cadrul optimilor campionatului european trebuie să se termine până la 31 decembrie 1975. Întâlnirile vor începe din toamnă acestui an pentru că este greu ca în sezonul de primăvară, cind multe selecționate sînt angajate în turneul final al C.M., să se programeze vreo partidă. Urmează ca reprezentanții federațiilor interesate să se reunească pentru a defini programul. Intenția forului nostru este de a disputa întâlnirile în anul viitor, dar firește, proiectul este în funcție și de dorințele federațiilor spaniolă, scoțiană și daneză. Unele indicii în privința a două dintre numele foruri există. De pildă, secretarul Federației din Glasgow amintea că, date fiind obligațiile echipei naționale la turneul final al C.M. în cursul lunilor iunie-iulie și față de tradiționalele jocuri din campionatul interbritanic prevăzute pentru toamnă, forul său ar fi interesat — de asemenea — de o programare integrată în anul 1975. Ladislau Kubala, selecționerul echipei Spaniei, declara recent că, în cazul în care formația pe care el o conduce se va califica în turneul final al C.M., atunci e mult mai potrivit să se dispute meciurile disputate în cadrul partidelor din Campionatul european în cursul anului viitor. În eventualitatea în care echipa noastră nu va obține însă victoria în meciul de baraj de la 13 februarie, atunci în

- Cum au fost repartizate cele 32 de selecționate în cele patru urne
- Ce doresc federațiile scoțiană și spaniolă
- Trei declarații

orice caz trebuie prevăzute întâlniri din optimile competiției europene în cursul lunilor de toamnă. În privința federației daneze, ea, ca și federația noastră, nu sînt implicate în elaborarea proiectelor lor privind datele meciurilor.

E sigur că reuniunea reprezentanților celor patru federații se va desfășura după 13 februarie, cind — așa cum se știe — se dispută la Frankfurt pe Main partida Iugoslavia-Spania, de rezultatul căreia depinde așa cum se constată, hotărârile care se vor lua în privința alcătuirii programului din grupa a IV-a.

ANTICIPĂRI ȘI MARTURISIRI

Dupa ce ziarurile au publicat o suită de declarații ale oficialilor prezenți la tragerea la sorți de la Paris, au început să apară și parerile celor direct interesați, antrenorii și jucătorii, în privința perspectivelor din cele opt grupe. În ce ne privește, am reținut câteva dintre pronosticurile și aprecierile partenerilor selecționatelor noastre.

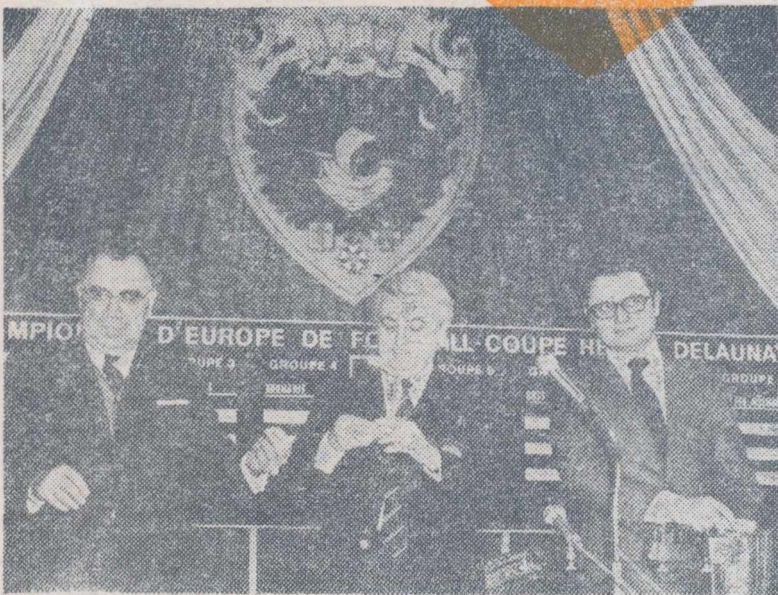
CLARAMUNT (Spania): „Selecționata noastră a căpătat un plus de omogenitate și constanță, de cind este condusă de Ladislau

Kubala și beneficiază și de stagiile de pregătire mai îndelungate și mai dese. Nu uităm că reprezentativa Spaniei a cîștigat a doua ediție a acestei competiții și, mai cu seamă dacă vom obține calificarea în turneul final al C.M., vom lupta spre a îmbogăți palmaresul reprezentativei și cu o intrare în staturile de finală ale campionatului european. Pentru mine, adversarul cel mai dificil din grupă e Scoția”.

WILLIE ORMOND, SELECȚIONERUL ECHIBEI SCOȚIEI: „Deocamdată, atenția noastră este concentrată asupra turneului final al campionatului mondial. După aceea vom vedea care e situația și cu grupa noastră din Campionatul european. Adevărul e că în această grupă oricare dintre cele patru poate veni și pe primul loc și pe ultimul. Selecționatele României și Danemarcei sînt, pentru mine, destul de necunoscute și voi face tot efortul spre a afla din vreme cit mai multe lucruri despre jocul lor”.

F. HANSEN (DANEMARCA): „Ne convine foarte mult stilul echipelor României și Spaniei. Cu toată latină ne adaptăm mai ușor și, mai cu seamă, știm să-l contracarăm. În schimb, jocul scoțienilor ne e tare incomod și tocmai de aceea echipa condusă de Bremner mi se pare cea mai dificilă pentru noi”.

Moment din timpul tragerii la sorți a grupelor campionatului european, la Paris. De la stînga la dreapta, MARBEUF — reprezentant al Federației franceze, ARTEMIO FRANCHI, președintele U.E.F.A., și JACQUES DOMINATI, primarul Parisului.

ZAGALO ÎN TURNEU DE... OBSERVAȚIE

Federația din Rio de Janeiro a anunțat că antrenorul echipei reprezentative, Mario Lobo Zagalo, va efectua un prim turneu de observație a viitorilor adversari ai reprezentativei în cursul lunii februarie. El va fi prezent — la 13 februarie — la jocul Spania-Iugoslavia, meciul de baraj care va opune la Frankfurt pe adversarele posibile ale brazilienilor.

O NOUĂ FORMULĂ PENTRU CUPA EUROPEI CENTRALE ?

Săptămîna trecută a avut loc la Baden (Austria), reuniunea comisiei „Cupa Europei Centrale” în cadrul căreia s-a discutat pe larg problema relansării competiției care trece o perioadă destul de critică sub raportul atragerii spectatorilor și al interesului echipelor.

Delegatul federației iugoslave a propus ca formula competiției să fie schimbată în sensul disputării unui turneu pe o durată mai mică, în cursul verii,

enilor în jocul de deschidere a C.M., programat la 31 iunie. Zagalo va reveni în Europa spre a urmări și întâlnirea R. F. Germania — Scoția, programată la 27 martie. În acest joc amical Zagalo va vedea pe al doilea adversar din serie al formației sale, Scoția. În fine el va căuta să vadă și un meci al selecționatelor Zairului, al treilea adversar din serie al brazilienilor.

în unul sau mai multe orașe. Și a oferit găzduirea primei ediții, după noua formulă, în mai multe orașe de pe malul Adriaticii în organizarea federației din Belgrad. Propunerea, care a găsit un larg ecou în rîndurile delegaților, va fi supusă federațiilor prezente la C.E.C., o hotărîre definitivă urmînd să fie luată în cadrul reuniunii președinților de federații, ce se va ține în această primăvară.

● REPREZENTATIVA ARGENTINEI ȘI „BEPETITILE” ÎNAINȚA C.M. Reprezentantul federației argentine la tragerea la sorți a grupelor turneului final al C.M., Salvador Zuccotti, a avut și ocazia de a trata câteva jocuri de verificare ale selecționatelor înainte de începerea competiției supreme. Reîntors la Buenos Aires, el a comunicat că a perfectat două jocuri în Franța, unul cu reprezentativa și celălalt cu Nantes. Zuccotti a mai anunțat că programul acestor întâlniri va mai fi completat cu încă două partide.

● REÎNTRAREA LUI LIBUDA. Internaționalul vest-german, Libuda, a reîntors duminică în formația lui Schalke 04 care a întâlnit pe S. V. Hamburg. Libuda a lipsit o lungă bucată de vreme din echipă, atît din cauza unei accidentări cît și din pricina unei suspendări dictate de federație. Aceasta a decedat să reducă sancțiunea spre a-l da posibilitatea lui Libuda să reia activitatea competițională și să participe, eventual, și la pregătirile lotului reprezentativ în vederea C.M. De notat că, la partida de reîntors a lui Libuda, s-a înregistrat o creștere de cinci mii de spectatori față de cifrele obișnuite la meciurile lui Schalke 04.

● CLASAMENTE... ANCHETE... În anuala sa prezentare a fotbalului european, ziarul „Mundo Deportivo” din Barcelona trece pe primul loc echipa Italiei, așa cum s-a procedat, de altfel, și în alte publicații la alcătuirea clasamentului selecționatelor europene pe anul 1975.

● În multe țări europene continuă desemnarea jucătorului nr. 1 al anului. Fotbalistul cel mai bun pe 1973 în Iugoslavia a fost desemnat portarul lui Velez Mostar și al echipei reprezentative, Marici. El a cîștigat cu autoritate în ancheta întreprinsă de ziarurile și revistele de specialitate iugoslave. Tot cu multă autoritate s-a clasat pe primul loc, în Uniunea Sovietică, centrul atacant al lui Dinamo Kiev, Biotin. În sfârșit, în Danemarca, cel mai bun fotbalist a fost declarat golgeterul lui Hvidovre Copenhagen, Hans Hakeck.

● LOTUL SPANIOL PENTRU MECIUL CU IUGOSLAVIA. Federația din Madrid a anunțat lotul de 26 de jucători selecționați de Ladislau Kubala în vederea partidei de baraj pentru C.M. care se va desfășura la 13 februarie la Frankfurt: Iribar, Reina, Deusto (portari). Sol, Jesus Martinez, Benito, De La Cruz, Gallego, Uria, Capon (fundăși). Claramunt, Pirri, Costas, Juan Carlos, Jaen, Villar (mijlocași). Valdez, Asensi, Rexach, Galan, Irueta, Garate, Roberto Martinez, Quini, Churrua, Rojo (atacanți).

CAMPIONATE NAȚIONALE

ITALIA

Bologna — Milan 3-2, Fiorentina — Juventus 2-0, Foggia — Lazio 0-1, Genova — Verona 1-0, Inter — Cagliari 0-1, Lanerossi — Sampdoria 0-0, Roma — Cesena 1-0, Torino — Napoli 1-1.	
1. LAZIO	14 15: 7 21
2. Juventus	14 25: 15 19
3. Fiorentina	14 15: 8 18
4. Napoli	14 16: 9 18
5. Milan	14 21: 18 16
6. Bologna	14 17: 12 15
7. Inter	14 20: 16 15
8. Foggia	14 10: 14 15
9. Torino	14 10: 10 14
10. Cagliari	14 12: 14 14
11. Cesena	14 10: 11 13
12. Roma	14 10: 15 11
13. Genova	14 8: 17 9
14. Verona	14 12: 20 8
15. Lanerossi	14 9: 21 8
16. Sampdoria	14 10: 12 7

SPANIA

Gijon — Castellon 4-0, Granada — Real Madrid 1-0, Real Sociedad — Murcia 2-1, Celta Vigo — Saragossa 2-0, Santander — C. F. Barcelona 1-0, Elche — Malaga 0-1, Las Palmas — Oviedo 1-2, Valencia — Atletico Madrid 0-1, Espanol Barcelona — Atletico Bilbao 2-0.	
1. C. F. BARCELONA	19 41: 13 28
2. Atletico Bilbao	19 22: 17 24
3. Malaga	19 17: 14 23
4. Saragossa	19 29: 24 23
5. Atletico Madrid	19 28: 17 21
6. Granada	19 18: 18 21
7. Real Madrid	19 25: 19 18
8. Valencia	19 22: 21 18
9. Celta	19 24: 24 18
10. Espanol	19 17: 19 18
11. Real Sociedad	19 21: 28 18
12. Gijon	19 27: 32 17
13. Murcia	19 19: 26 17
14. Oviedo	19 23: 29 16
15. Las Palmas	19 16: 23 16
16. Elche	19 13: 19 16
17. Castellon	19 17: 24 15
18. Santander	19 19: 30 15

R. F. GERMANIA

Eintracht — Kaiserslautern 2-1, Bayern — Rot Weiss 1-0, Hannover — Stuttgart 3-0, Borussia — Hertha 4-3, Fortuna Düsseldorf — Fortuna Köln 5-1, Werder — Bochum 1-0, Schalke — Hamburger 3-1.	
1. EINTRACHT FRANKFURT	20 40: 29 28
2. Bayern München	20 56: 29 27
3. Borussia Monch.	20 23: 39 26
4. Fortuna Düsseldorf	20 41: 31 25
5. V.f.B. Stuttgart	20 43: 34 22
6. Hertha B.S.C.	20 36: 33 22
7. F.C. Kaiserslautern	20 46: 43 21
8. F. C. Köln	19 32: 32 20
9. Kickers Offenbach	19 35: 35 19
10. Werder Bremen	20 27: 31 19
11. Schalke 04	20 42: 47 18
12. Rot-Weiss Essen	20 34: 40 18
13. Hamburger S.V.	20 31: 34 17
14. Wuppertaler S.V.	19 28: 31 17
15. V.f.L. Bochum	20 25: 34 16
16. Hannover 96	20 34: 39 15
17. M.S.V. Duisburg	19 23: 34 13
18. Fortuna Köln	20 28: 49 13

ANGLIA

Birmingham — Manchester City 1-1, Chelsea — Derby 1-1, Everton — Leeds 0-0, Manchester United — Arsenal 1-1, Newcastle — West Ham 1-1, Norwich — Wolverhampton 1-1, Stoke — Liverpool 1-1, Southampton — Queen's Park Rangers 2-2, Tottenham — Coventry 2-1, Sheffield United — Burnley 2-1, Leicester — Ipswich 3-0.	
1. LEEDS UNITED	26 45: 14 43
2. Liverpool	26 34: 22 35
3. Burnley	25 33: 29 30
4. Leicester	26 36: 27 29
5. Derby	26 32: 25 29

6. Q. P. Rangers	26 40: 34 29
7. Everton	24 27: 25 28
8. Ipswich	25 38: 29 28
9. Wolverhampton	26 32: 37 28
10. Newcastle	25 33: 30 27
11. Southampton	26 34: 37 26
12. Arsenal	27 30: 33 26
13. Sheffield	25 34: 32 25
14. Manchester City	25 27: 26 25
15. Coventry	27 29: 34 25
16. Tottenham	26 26: 36 24
17. Stoke	25 33: 29 22
18. Chelsea	25 39: 37 22
19. West Ham	26 29: 43 18
20. Birmingham	25 27: 43 18
21. Manchester United	26 22: 33 17
22. Norwich	25 18: 38 14

BELGIA

Anvers — Waregem 5-2, Standard Liege — Beerschot 2-1, S.K. Lierse — St. Trond 3-3, F.C. Dierik — F. C. Malines 3-3, F. C. Bruges — F. C. Liege 2-3, Beveren — Beringen 0-0, Berchem — Racing White Molenbeek 3-1, Anderlecht — Cercle Brugge 3-1.	
1. ANDERLECHT	16 40: 16 25
2. R.W.D. Molenbeek	16 24: 12 21
3. Anvers	16 26: 15 20
4. Standard	16 20: 17 19
5. Waregem	16 26: 29 19
6. Beveren	16 19: 14 18
7. F.C. Malines	16 18: 16 17
8. F. C. Liege	16 27: 26 16
9. S.K. Lierse	16 23: 26 15
10. F.C. Bruges	16 25: 22 14
11. C.S. Bruges	16 27: 38 14
12. Beerschot	16 21: 28 13
13. Berchem	16 20: 30 13
14. F. C. Dierik	16 25: 29 12
15. St. Trond	16 14: 25 10
16. Beringen	16 10: 32 10

PORTUGALIA

Montijo — C.U.F. 0-0, F.C. Porto — Farense 1-0, Guimaraes — Oriental 4-1, Benfica Lisabona — Belenenses 3-1, Sporting Lisabona — Leixoes 3-0, Academica — Boavista 2-1, Olhanense — Victoria Setubal 0-0, Barreirense — Beira Mar 2-0.	
1. SPORTING LISABONA	18 58: 12 30
2. Porto	18 30: 13 28
3. Vitoria	18 43: 14 27
4. Benfica	18 27: 11 27
5. Guimaraes	18 18: 16 21
6. Belenenses	18 31: 23 20
7. Farense	18 22: 18 19
8. C.U.F.	18 22: 22 19
9. Boavista	18 21: 30 14
10. Olhanense	18 20: 38 14
11. Academica	18 20: 31 13
12. Oriental	18 19: 36 13
13. Montijo	18 22: 36 12
14. Barreirense	18 11: 25 12
15. Beira Mar	18 22: 41 11
16. Leixoes	18 18: 30 9

FRANȚA

Troyes — Sochaux 3-0, Rennes — Lyon 1-0, Nantes — Reims 2-1, Bordeaux — Monaco 1-2, Nimes — F.C. Paris 1-1, Nancy — Marseille 0-0, Nice — Bastia 3-0, Sedan — Lens 1-1, St. Etienne — Angers 3-2, Strasbourg — Monaco 1-2.	
1. ST. ETIENNE	22 41: 25 78
2. Nantes	22 38: 22 36
3. Lyon	22 40: 30 33
4. Angers	22 49: 41 32
5. Lens	22 39: 37 32
6. Nice	22 40: 29 30
7. Nimes	22 28: 23 30
8. Reims	22 40: 36 30
9. Sochaux	22 35: 31 28
10. Metz	22 31: 26 26
11. Bastia	22 23: 30 26
12. Nancy	22 35: 39 26
13. Marseille	22 35: 38 25
14. Troyes	22 32: 37 24
15. F.C. Paris	22 31: 47 24
16. Monaco	22 35: 39 23
17. Bordeaux	22 30: 36 21
18. Rennes	22 20: 27 21
19. Strasbourg	22 32: 46 21
20. Sedan	22 22: 43 16